

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 9 (20) II ärgängen

Torsdagen den 27 februari 1941

Pris 8 kop.

Jordreformen

Då den kapitalistiska regeringen kort efter det första imperialistiska världskrigets slut kom till makten i Estland, genomfördes en jordreform här i landet. Avvikten med denna jordreform var att ta från de baltiska godsägarna, som under århundraden sugit must och murg ur den arbetande befolkningen i landet och ge jorden åt landets egen befolkning. När sedan jorden utdelades framgick det ganska snart, att de maktbävande zogo mindre hänsyn till de fattiga lantarbetarnas jordbehov och gävo de nya gårdarna åt från klasskriget hemvändande officerare och till sådana, som inte alls behövde, eller ens tänkte börja bebruka den erhållna jorden. De fattiga f. d. lantarbetarna på gods, som verkligen voro i behov av gårdar, sedan de mist sina arbetsplatser på storgods, fingo senare för dyra pengar köpa jorden av dessa nyblivna gårdsägare. Sådan var det kapitalistiska systemets jordreform!

Under de två årtionden, som den kapitalistiska regimen rådde i landet, upplod det sedan i stället för de gamla tyckbaltiska storgodsens nya storbönder, som köpte flera små gårdar från grannar och fattiga bönder, vilka av en eller annan orsak voro tvungna att gå från hus och hem.

När sedan den socialistiska regeringen kom till makten i landet 21 juni förra året, och det arbetande folket fattade självständighet i sina kraftfulla händer, var det självklart, att det arbetande folket jordbehov måste granskas och uppfyllas. Förändringskommissionen genomförde även ställningstagandet om ny jordreform, vilken avsåg, att ge jord åt den fattigaste delen av lantbefolkningen. Denna reform genomfördes enligt den principen, att jordbrukaren inte behövs större gård än vad han själv kan arbeta med. Man ville därmed komma från den exploatering av lantarbetarna, som storsjögårdarna vanligtvis bedrev i större eller mindre skala. De större gårdarna styckades och jorden tilldelades därigenom de forna jordbruksarbetarna i bebrukningsdelar på 12-30 hektar.

Liksom med alla stora, genomgripande reformer har även denna varit utsatt för en viss kritik och missförstånd från en del av befolkningens sida. De forna storbönderna, från vilka jorden tagits, ha varit missbelåtna med, att de fått ge bort jord. Några av dem som igen blivit tilldelade nya gårdar ha velat påstå, att de nya bebrukningsdelarna äro alldeles för små, för att de skola kunna bebruka och bönäta sig på dem. Äro dessa påståenden då sanna och motiverade?

Påståendet att en gård på 12-30 hektar är för liten för en vanlig jordbrukarfamilj att livnära sig på överensstämmer inte med rätta förhållanden. Tar vi en överblick av de gårdar, som funnos

i Läänemaa, så skulle man kunna säga att de voro för stora, för att jordbrukarna skule kunna sköta dem ordentligt. Det var vanligt att den odlade arealen på 50-60 hektars gårdar bestod av 5-8 hektar åker — kultiverad jord. Största delen av jorden bestod av naturliga ängs- och betesmarker, vilka fordrade ganska mycket arbete och lämnade ytterst ringa avkastning. Bönderna måste med de dåliga jordbruksredskap, som de ägde, arbeta från tidigt på morgonen till sent på kvällen, för att de skule hinna med det löpande jordbruksarbetet och inte tänka på att utföra nyodlingsarbetet, att skaffa sig moderna jordbruksredskap och maskiner, vilka betydligt skule ha nedbringt driftskostnaderna inom jordbruksdriften. Nu när jordbrukarna ha fått gårdar av normal storlek behöva de inte längre utföra dessa improduktiva arbeten, utan kunna i stället vid sidan om de löpande jordbruksarbetena även utföra jordförbättringsarbeten. Detta möjliggöres nu mer än någonsin tidigare genom att statsmakterna upprättat traktorstationer vilka kunna bistå jordbrukarna i detta avseende med rådgång och teknisk hjälp.

Betraktar vi närmare en gård med medelgod jord på 12-30 hektar, så framgår det, att den inte alls är för liten att ge utkomst åt en jordbrukarfamilj. I det nya socialistiska samhället bör det inte längre finnas några extensiva jordbruk, utan all jord måste uppodlas och bebrukas rationellt. Antager vi, att bonden äger en 12 hektars gård, vars jord kan helt och hållet uppodlas, kan han utan större svårigheter hålla på gårdens två hästar och fem kor samt behövliga ungdjur; alltså minst lika många djur som på 40-50 hektars gård, vilken bebrukats efter det gamla systemet. Jämföres arbetsbehovet och övriga driftkostnader så framgår det tydligt, att de måste bli betydligt lägre på en gård där hela jorden är uppodlad. Detta därför att man på en dylik jord kan utföra arbeten med maskiner och att jordarealen, som skall bearbetas är mycket mindre. Vi behövs bara ta som exempel härpå omkostnaderna för höbärgningen på naturliga ängsmarker och välskötta betesvallar, vilken i det första fallet då den utföres med icke blir mycket högre räknat per kg skördad hö. Av här ovan sagda framgår det tydligt och klart, att de jordlotter, som blivit tilldelade behövande jordbrukare och som lämnats kvar åt gårdsägarna inte alls äro för små, utan tvärtom ge vissa ekonomiska fördelar åt lantmännen. Därför gäller det redan nu för varje lantman att börja anskaffa gödsmedel och behövliga jordbruksredskap och utställa till gården så att de kunna vara beredda att på socialistiskt sätt börja det nya jordbruksarbetet under våren.

UK(b) Partis XVIII Unionskonferens: På bilden: Konferensen i sessionssalen.

UK(b)P-s XVIII Unionskonferens

Den 15 februari började i Moskva i Kremli slott UK(b)P-s XVIII Unionskonferens sitt arbete. Emot denna konferens vänder hela bolsjevistiska partiet och Sovjetunionens folk sina blickar. Med en djärv och kraftig självkritik utträdde sekreteraren i UK(b)P kamrat Malenkov i sin redogörelse över industrien och transporten. Av denna redogörelse framgår, att utvecklandet av transporten och industrien gjort stora framsteg under UK(b)P-s ledning. Med varje år har arbetsdriften ökat i fabriker. USSR har utvecklats till en maktig industristat.

Men oaktat detta har det förekommit fall, där man har försökt hindra utvecklingen på transport- och industriområdet. En hel del fabriker hålla inte fast vid den utstakade arbetsplanen och uppfyllandet av den. Fabrikeras ledare uppträdde ännu byråkratiskt och fördjupa sig inte grundligt i arbetsplanens process. Bokföringen i fabriker är bristfällig. Fabrikeras ledare fasthålla en stor arbetskraft i fabriker, som inte är nödvändig för fabriken funktion och ha en för stor bokföring, medan uppgifter om fabriken resurser fattas. Arbetsredskapen användas dåligt. Man spiller mycket vid användandet av material, råvaror och bränsle. På renlighets-

området råder det stor oordning. Det att utan orsak fattas från arbetet har inte i många fabriker blivit bättre, oaktat USSR-s överpresidiums förordning av den 26 juni 1940.

För att undvika alla dessa brister och fel, mottog UK(b)P-s Unionskonferens följande resolution: "Partiorganisationernas uppgifter på industriens och transportens område." För industrialiseringen av vårt land och genomförandet av de statiska fem-årsplanerna äger det bolsjevistiska partiet stora erfarenheter på industriens och transportens område. Utgående från dessa erfarenheter uppställer UK(b)P-s XVIII Konferens i sin resolution om kamrat Malenkovs redogörelse konkreta uppgifter för alla partiorganisationer på det ekonomisk-politiska området, vars förverkligande för den socialistiska transporten och industrien mot nya framgångar.

Den i resolutionen formulerade förordningen — "Beslutsamt fästa partiorganisationernas uppmärksamhet på utvecklandet av industrien och transporten", bör inom den allra närmaste tiden utveckla ett gott inflytande på alla transportarbeten.

Konferensen bestämde också den hjälp, som organisationerna få

från folkkommissariatet och fabriker för att bättre utveckla arbetet inom industrien och transporten. "I de städer, ktraier, oblastor och fabriker, som ha en utvecklad industri, kommer det nu inte mera att finnas en sekreterare utan flera. På detta sätt kunna partiorganisationerna lättare upptäcka de brister och fel, som uppstå i verkstäderna, fabriker och dockorna samt fästa uppmärksamheten därpå för att undvika dessa brister. I framtiden komma "människor som prata för mycket och inte äro dugliga för ett livligt arbete att avsättas från sina platser och givas något enklare arbete, oaktat det, om de äro partimedlemmar eller partilösa", säges det i resolutionen. I stället för dessa fordrar konferensen djärva, snillrika och företagsamma människor, äro de sen partimedlemmar eller partilösa.

Dessa nya, av UK(b)P-s XVIII Konferens mottagna resolutioner om en hård bolsjevistisk självkritik, upptäckandet av egna fel, användandet av mera konkreta hjälpmedel och ett intimt förhållande till massan, hjälpa till att komma över alla dessa brister och fel och föra Lenin-Stalins parti, som äger folket förtroende till nya segrar under år 1941.

USSR-s första Högsta Råds Åttonde Session

Den 25 februari öppnades i Kremli Unionsrådets VIII Session. Redan många timmar före sessionens öppnande började i Kremli stora sal samlas. Rådets representanter och gäster. Klockan är 14 när Unionsrådets representanter beträda sina platser i salen för Högsta Rådets sammankomst. Bland dessa befinna sig också Lettlands SSR-s, Litauens SSR-s, Estlands SSR-s, Moldaus SSR-s, Ukrainas SSR-s, Ismailis och Tsjernovits oblasters valda representanter.

På sessionen befinna sig även diplomatiska karens medlemmar. Sovjetunionen och den utländska pressens loger äro fullsatta. Den stora balkongen är full med gäster — representanter för Moskvas verkstäder och fabriker, för Moskvas garnisoner och huvudstadens intelligens.

Bakom det första bordet sitta Unionsrådets ordförande, delegaten A. A. Andrejev, Unionsrådets vice ordförande T. D. Lössenko och U. Jussupov, i logerna taga plats USSR-s Överpresidiums medlemmar, regeringens medlemmar med USSR-s Folkkommissariats ordförande kamrat V. M. Molotov i spetsen. Deras inträde mottages med stormande ovationer.

Sessionen öppnas av Unionsrådets förste delegat A. A. Andrejev. Han meddelar att till Sessionen ha anlitat representanter som ha valts till Unionsrådet av Litauens SSR, Lettlands SSR, Estlands SSR, Moldaus SSR, Ukrainas SSR, Ismailis och Tsjernovits oblastor och även av de andra unionsrepublikernas valavdelningar. Sovjetunionens Mandatkommission kontrollerar deras mandat och kommer att meddela det i sina arbetsresultat.

Den 23 februari var en stor dag för Röda arméns soldater och kommandörer. På denna dag gävo de sin trohet åt det arbetande folket och flingo fältfanor. Nu äro de Arbetarnas-Böndernas Röda armés fullberättigade soldater.

På morgonen marscherade Sovjetunionens soldater, kommandörer och politarbetare i raka led till platsen, där överlämnandet av de röda fältfanorna skedde.

I USSR-s Folkkommissariats namn hälsades Röda arméns soldater av ordföranden för Konstitutionskamrat

Med referat utträdde ordföranden för Sovjetunionens Mandatkommission delegaten A. S. Sjtsjerbakov.

Semper, vilken också överlämnade fanan till avdelningens Fvaste-majors Pelker. På denna dag gävo de sin trohet åt det arbetande folket. Den första, som gav den vidare åt sergenten Kuuskmä, vilken vid lärandet av politiska och militära ämnen uppnådde goda resultat. Orkestern spelar upp och Röda arméns soldater marschera förbi kommandörerna och gästerna i paradmarsch.

Uppställda framför trupperdelningarna giva de äldre kommandörerna trohetseden åt det Socialistiska Hemlandet och det arbetande folket. Den första, som ger eden, är trupperdelningens kommandör Pelker, efter honom följer löjtnant Luane, kapten Ehkra och andra. I en soldatkasern giver en avdelning av Sovjetunionens soldater och kommandörer sin trohet åt vårt Socialistiska Hemland.

En av de första, som stiger fram till bordet för att avlägga trohetseden, är rödarmisten A. Kastre. Han har alltifrån sin barndom varit tvungen att arbeta för och livnära sin sjuka moder. I militärtjänsten har kamrat Kastre under en kort tid uppnått goda resultat vid utbildandet för militära och politiska ändamål.

För oss soldater är denna dag en stor festdag, — säger han. — Från i dag äro vi Arbetarnas-Böndernas Röda armés fullberättigade soldater. Detta är en stor ära för oss. Jag och mina kamrater vilja göra allt, så att vi äro värda den trohet, som Sovjetregeringen har visat oss. Vi skola arbeta oförtrolligt för hemlandet av våra militära och politiska kunskaper. (RTA.)

En stor dag

Sekreteraren i EK(b)P-s Centralkommitté kamrat K. Säres redovisning på EK(b) Partis IV kongress

(Forts. från föregående nr.)

5) Vi fingo stora summor för att förbättra bostadsförhållandena och kommunalförhållandena för stadens invånare — tillsammans 40 milj. rubel. Av denna summa är 24,4 milj. rubel föresatt för rensning av nya hus i Tallinn, vilket ger möjlighet att bygga ända till 40.000 kvadrater extra bostadsvyta.

6) Att folkbildningen, för skolskyltbygge i städerna, universitetet och andra läroanstalter ha vi gett 12,1 milj. rubel, och dessutom utges ännu 8 milj. rubel för reparationer och byggande av byskolor.

7) På hälsöversiktområdet har avsetts för sjukhus, ambulanser och barnsjukhus 7,65 milj. rubel.

Alla dessa uppgifter tala om den ekonomiska omvårdnaden för människan. De tala därom, att i och med, att vår republik införlivades med Unionens stora folkgrupp, går den med snabba steg emot industrialiseringens och alla andra folkhushållningsgrenars utveckling, samt mot arbetarnas materiella och kulturella nivå höjande.

X. Om arbetarnas materiella tillståndets förbättrande.

I Estland, på samma sätt som i alla andra kapitalistiska stater, rådde under den plutokratiska klock-regimens dagar bland det arbetande folket i städerna och på landet arbetsbrist och hungersnöd.

Arbetsbristen var hemsk. År 1909 fanns det enligt officiella uppgifter 6320 registrerade arbetslösa, men i verkligheten var denna siffra betydligt högre. De arbetare, som hade arbete, betalades mycket lågt.

Oavsett detta att i det förra Estland socialförändring införts, fyllde den ej arbetarnas fördröjning. Som medlemmar i sjukhassorna stodo endast fabriksarbetarna och vid tillfälliga sjukdom lämnades understöd endast inom ramen av de summor, som arbetarna själva betalade från sina löner. Sjukhassornas medlemsantal var ej stort (1933 71.501 personer). Alla jordbruksarbetare voro utelämnade. Invalidda och Alderdomsförskräddar saknades fullständigt. Pension betalades endast åt statstjänstemän.

Vid sjukdomsfall utbetalades endast 1/3 av arbetslösheten som understöd, varvid för de första två-tre dagarna över huvud taget understöd ej gavs. För arbetarna fanns det varken vilohem eller sanatorier.

Brist och fattigdom, undermåldhet och dåliga bostäder gjorde allt till utbreda olika sjukdomar, isynnerhet lungsjukdom. Bristen på gratis läkarkärl vållade stora svårigheter för de breda lagren att få läkare. Dödligheten bland befolkningen steg. Under år 1933 dog 12.660 personer, år 1939 12.767 personer; isynnerhet dog många i lungot (under år 1933 i medeltal 147 personer per månad).

Själförändring av den plutokratiska klocken och införandet av sovjetregimen skapade förutsättningar för ett grundligt förbättrande av arbetarnas ekonomiska och kulturella betingelser.

Under den följande perioden genomförde partiet och regeringen följande medel för förbättrande av arbetarnas ekonomiska och kulturella läge.

Arbetsbristen — det arbetande folkets hemskaste fiende är till grunden likviderad.

Höjandet av arbetarnas och tjänstemännens arbetslöshet har genomförts. Arbetarnas i Estlands ESSR arbetslöshet har under det senaste halvåret stigit med närmare tre gånger.

I maj 1940 var arbetarnas medellön 104 rubel, men i december samma år 307 rubel, d. v. s. att lönerna stigit med 296,3 procent.

Eallt den socialistiska principen "Att var och en efter hans arbete" är det möjligt att bättre "alagarbetare" och stachanover förläggas upp till 600—700 rubel i månaden och ännu mer.

I statliga, kooperativa och privatföretag, ambetstverk samt lantgårdar har införts statligt socialförsäkring av arbetarna och tjänstemännen. Då tidigare endast en liten del av de löstagnande arbetarna (42 procent) vid sjukdomsfall erhöles understöd från sjukhassorna, så lämnas däremot nu åt alla arbetare och tjänstemän till endast vid tillfällig sjukdom, utan även vid invalldhet och hög ålder understöd eller pension.

Redan under det sista kvartalet av år 1940 assignerade staten 12 miljoner rubel som socialförsäkringsunderstöd åt arbetare och tjänstemän.

Det tidigare svenska baroner samt flaska och estniska kapitalisternas förlustade sig öppnades under senare hälften av år 1940 ett vilohem för arbetarna. Ommedelbart efter jultidenshelena öppnades ett vilohem i Pernu och härellet i Aegvidu och i Pühajärve. Det har planerats att öppna vilohem i Kella och i Oru samt även i Narva-Jõesuu.

Det har införts gratis läkarkärl åt arbetarna, tjänstemännen och åt den arbetande lantbefolkningen, sjukhus, poliklinik och ambulansstjänst har utvidgats.

Sjukhassornas antal har förstörats med 681 enheter. Läkarkretsarnas antal har utvidgats från 133 till 144,6 nya poliklinik har öppnats, 21 nya ambulanser har öppnats, 6 nya rådgivningspunkter och 8 nya tandläkar-kabinner har öppnats.

I folk-, mellan- och i de högre lärdomsanstalterna lämnas det arbetande folkets barn gratis undervisning och i universitetet har införts statliga stipendier.

Härigenom ha arbetarnas barn fått möjlighet att besöka universitet och andra högre lärdomsanstalter, vilket förut var omöjligt. T. ex. år i Tartu universitet av 2187 studerande 1736 befräde från universitetsavgiften och 484 studenter erhöles statliga stipendier.

Även 80 procent av Tallinnas statliga tekniska högskolas, K. Mägis högre konstskolas och Tallinnas konservatoriums studenter erhöles stipendier.

Arbetarnas hyror ha sänkts. Många arbetarfamiljer ha från mörka och fuktiga källarvåningar flyttat in i ljusa och komfortabla våningar, som tidigare tillhörde bourgeoisien. Kabart i Tallinn ha 176 kapitalistiska familjer fått lämna sina våningar, och 171 dylika familjer ha fått tränga ihop sig. Detta arbete har på långt när ännu ej slutförts och detta arbete bör påskyndas.

Ofantligt stora förändringar ha skett inom den arbetande jordbrukarbefolkningens levnadsbetingelser. Nationaliseringen av jorden, utdelandet av jord, åt jordlösa och småbrukare samt utlämnandet av nybyggarlön — allt detta garanterar ett höjande av levnadsstandard i byn.

Arbetarnas, tjänstemännens, skriftstälarnas, konstarebarnas, läkarnas, fällskärnans, skollärarnas och de övriga arbetarklassens betingande skaltas ha slopats samt ersatts med den i Sovjets övriga republiker statliga betydligt

lägre lönemåttalen samt byggande — och kulturskatten.

Som det framgår av ovan anförda fakta och siffror har detta allt resulterat i ett väsentligt förbättrande av arbetarnas, lantbefolkningens och den arbetande intelligensens ekonomiska och kulturella läge.

XI. Det kulturella uppbyggandet.

A) Folkbildningen.

Under den korta tid Sovjetregimen existerat i landet, ha många viktiga steg tagits för att omvandla den gamla, borgerliga skolan. Nya, för övergångsperioden lämpade undervisningsprogram ha utarbetats.

I de nya undervisningsprogrammen har införts USSR:s och Estlands SSR:s Konstitution, USSR-folkens historia och andra ämnen. Religion, medborgarlära och andra "trokimen" ha avskaffats.

I början av skoleåret anordnades för lärarna, rektorerna samt för inspektörerna kurser och konferenser. För folkskollärarna och för yrkesskole- och mellanskollärarna anordnades systematiska kurser i marxismens och leninismens grundprinciper och organiserades självstudium.

I Tallinn och i Tartu pågick utan avbrott kurser i UK(b)P:s historia, Konstitutionen, i USSR:s folkens historia och i andra ämnen.

I och med detta är avslutats övergången från den förra 12-åriga mellanskolan till USSR:s 10-åriga mellanskola. Under läsåret 1939/40 kom Estlands SSR:s skolor att på efter gemensamma program med skolorna i USSR.

Elevenanter under 1940/41 har stigit. Under skoleåret 1939/40 besökte folkskolorna (I—VI kl.) av 100.105 elever och under skoleåret 1940/41 av 110.680 barn. I folkskolor och mellanskolor, som är anknädda för fullutrusta, har elevantalet stigit från 1218 personer till 1739.

Under det förra läsåret besökte mellanskolorna (VII—XII kl.) av 12.680 elever och i år av 18.077. Under innevarande läsar öppnades 90 nya sjunde klasser. Dessa klasser förbereder övergången till den 7-åriga bottenklassen nästa år.

Elevenanter i yrkesskolorna och de tekniska skolorna har stigit. Då under läsåret 1939/40 i ovannämnda skolor 12.669 personer erhöles undervisning, så har denna siffra under läsåret 1940/41 stigit till 18.363.

Eallt reorganiseringsprogrammet av Estlands SSR yrkesutbildning kommer det att inrikta handarbetskolor för utbildning i industriella ämnen, i jord-

bruksfrågor och inom fiskerihandlingarna. Dessutom anordnas kurser för arbetarna och jordbrukarna, vilkas syfte är att förbereda dem för högre skolor.

Leksalor i a. För närvarande yrka i Estlands SSR 90 leksalor med 158 lärare och 4258 barn. Näst av leksalor kommer betydligt att utvidgas härigenom att de arbetande mödrarnas antal inom olika produktionsgrenar icke i ständigt växande.

Estlands SSR:s högre lärdomsanstalter är i stora drag reorganiserade efter USSR lärdomsanstaltens principer:

1) de nya undervisningsprogrammen ha statfäst och undervisningen i marxism-leninismens grundprinciper har införts i kursen;

2) i Tartu Statliga Universitet likviderades den teologiska fakulteten;

3) det har stiftats stipendier för de arbetande studerande samt för deras barn, men på samma gång har terminsavgift införts för inte arbetande element;

4) för utbildande av lärare och vetenskapliga arbetare i högre lärdomsanstalter har det vid Tartu Statliga Universitet och vid Tallinn Tekniska Högskola stiftats en aspirantur och för befordrandet av vetenskapligt forskningsarbete i Estlands SSR organiserats vetenskapliga forskningsinstitut.

På detta sätt säkerställer Estlands SSR:s högre lärdomsanstalter möjligheten att erhålla högre utbildning åt Sovjet-Estlands arbetare, lantbefolkning samt åt den arbetande intelligensen.

Av partiorganisationerna fördrar genomförandet av detta riktnad att särskild uppmärksamhet emot skolan samt mobiliserandet av föreliggande lärarkrafter och professorer bland de partilösa bolsjevikerna till kamp emot de fiottliga elementen i skolorna och universitetet. Partiorganisationerna måste hjälpa till att hjälpa uppfostran i skolorna, bland ungdomskommisterna och i fackföreningsorganisationerna, i skolelevernas lokala organisationer och bland pionjärerna.

B) Det politiskt-kulturella arbetet.

De förra borgerliga kulturella och allmänbildande föreningarna ha likviderats (2111 organisationer) och i dess ställe trädde Sovjets politiskt-kulturella institutansätt.

För utbildandet av politiska arbetare och kulturarbetare har det anordnats kurser, där 1140 personer förbereds för allt kall. Dessa kunnar ha använts vid kompletterandet av den polit-kulturella apparaten såväl i städerna som på landet. En skola för utbildande av polit-kulturella arbetare verkar i Kunda.

De förra borgerliga kulturella och allmänbildande föreningarna ha likviderats (2111 organisationer) och i dess ställe trädde Sovjets politiskt-kulturella institutansätt.

För utbildandet av politiska arbetare och kulturarbetare har det anordnats kurser, där 1140 personer förbereds för allt kall. Dessa kunnar ha använts vid kompletterandet av den polit-kulturella apparaten såväl i städerna som på landet. En skola för utbildande av polit-kulturella arbetare verkar i Kunda.

De förra borgerliga kulturella och allmänbildande föreningarna ha likviderats (2111 organisationer) och i dess ställe trädde Sovjets politiskt-kulturella institutansätt.

För utbildandet av politiska arbetare och kulturarbetare har det anordnats kurser, där 1140 personer förbereds för allt kall. Dessa kunnar ha använts vid kompletterandet av den polit-kulturella apparaten såväl i städerna som på landet. En skola för utbildande av polit-kulturella arbetare verkar i Kunda.

2. Grobarhetsförsök med utsele.

I jordbrukslitteraturen får man i regel uppgifter om hur många kilogram av en utsädesvaror skall sås per hektar. Dessa normer äro vanligtvis avsedda för förbrukare med över 90% grobarhet. Ut i bygderna är det emellertid vanligt att bönderna inte känna till utsädes grobarhet, som i många fall äro vara ytterst låga, och således så ut utsädet efter de oavgivna normerna, varför sådden ofta blir gles. Förbrukare vill det för lantmännen att under våren, innan såningsarbetet börjar, att utföra grobarhetsprov.

Grobarhetsförsöken äro mycket enkla och kunna utföras av vem som helst. Man räknar ut d. v. s. 100 eller 200 korn i tre högar och sätter dem ut i ett vält, som sås i ett varmt rum efter 3—5 dagar räknar man sedan de grodda kärnorna och efter 10—12 dagar ytterligare en gång. Antas att av 90 kärnor 100 stycken ha grott är grobarhetsprocenten 11% med 90.

Det har organiserats 600 folkhus, där tillsammans 1637 olika eldar äro i verksamhet. 437 av dessa äro polit-kulturella studieförklar och 1900 konstnärliga sålarna.

För ledandet av de polit-kulturella institutionernas studieförklarverksamhet har i Tallinn stiftats en Centralinstitution för Folkets Konstnärliga Verksamhet. Ett Centraltektorium skall organiseras, som har till uppgift att förse Estlands SSR med kvalificerade föreläsningar mm.

I Estlands SSR folkbiblioteknät togick den 1 januari 1941 722 självständiga länebibliotek, 232 filialbibliotek och 974 vandringsbibliotek. Biblioteken ha till grunden rensats från kontrarevolutionär litteratur. Även så ha biblioteken förses med annan politisk litteratur. Lästestugorna ha förses med tidningar och tidskrifter.

C) Konsten.

I och med införandet av sovjetregimen i Estland har för konsten, som till sin form är nationell och i sitt väsen socialistisk, skapats oerhörda förmånliga förutsättningar för att kunna blomstra.

Den övriga delen av skriftstälarna, konstnärerna, tonsättarna, skådespelarna och musikerna och övriga arbetare inom konsten ha styrt in på den socialistisk-realistiska banan och delta aktivt i skapandet av Sovjets konst i Estland.

Redan före 21 jultidenshelena fanns det i Estland följande skriftstälare, t. ex. Vares-Barbarus, Semper, Jakobson, Järna m. fl., som tog det arbetande folkets parti.

Det finns ej heller så få föreliggande mästare inom konsten: konstnärerna — Kristjan Raud, E. Viltari, K. Lillmänd; skulptörerna — Sannamees och Jõesaari; tonsättarna — H. Eller, E. Kupp, E. Oja; skådespelarna — J. Reiman, T. Kuusk, P. Pinn m. fl.

Alla teatrar i Estland äro nationaliserade. I Estlands SSR finns 11 statliga dramatiska teatrar, opern, operett- och balletteatrar.

Teaterbeståndens antal har betydligt stigit. Utbildandet av det estniska arbetarfolkets musikaliska och konstnärliga talanger är i statens händer. De privata musikskolorna ha stängts. I deras ställe har det stiftats statliga musikskolor (i Tartu, Narva, Valga). Reorganiserandet av det Statliga Konservatoriet i Tallinn, Jaan Koorits Statliga Konstantverksskola och K. Mägis högre konstskola håller på att slutföras. Statliga stipendier ge möjlighet åt arbetarna att tillägna sig konstnärlig och musikalisk utbildning.

Den viktigaste händelsen, som har satt Sovjet-Estlands hela konstvärld i rörelse är den Estniska Konstdekaden, som föreligger i Moskva hösten 1941. Under denna dekad kommer det att uppvisas prov på folkkonstens bästa resultat ifrån såväl professionella teatermän som från amatörernas bästa kretsar.

Vid Estlands SSR Folkkommissariatet har det stiftats Konsternas Centralförvaltning, vilkens uppgift vid sidan av det allmänna ledandet av konsten, dessutom är försäkrandet av den politiska sidan inom konsten.

Vid det kulturella uppbyggandsarbetet måste särskild vikt fästas vid följande grunduppgifter:

1. Övergången av alla skolltyper till Sovjets folkbildningssystem samt den kommunistiska uppfostran av skolungdomen.
2. Försendet av alla skolltyper med undervisningsprogram, läroböcker, och undervisningsmaterial.
3. Kompletterandet av alla folkbildningsanstaltutgifter (skolor, polit-kulturella institutioner, teatrar, folkbildningsorgan) med politiskt skolad personal samt höjandet av deras arbetsvillkor.

XII. Kadreerna.

I samband med vårt statliga och ekonomiska uppbyggandsarbete måste vi särskilt fästa vår uppmärksamhet på kaderfrågan.

Under det Bolsjevistiska Partiets årliga förgångna och fram till denna dag har kaderfrågan, dess val, utbildning, uppfostran och användning varit en av

(Forts. sid. 3)

Före vårarbetena

Fr. Isberg

När såningsarbetena vidta i början av maj, har jordbrukaren i regel sin bräddande tid under året. Det gäller att så tidigt som möjligt få sådden och därmed börjande arbeten utföras. För att minska arbetstiden under denna tid, bör lantmännen redan under sensornen utföra en rad förberedande arbeten, såsom rensning, sortering och betning av utsäde samt utföra grobarhetsförsök med detta.

Här nedan skall något närmare redogöras för de arbeten, som kunna utföras före vårbrukets början.

1. Utsädesrensning och sortering

En gammalt ordsälv säger: "Såsom man sår så skördar man." Det är ett tråffande uttryck och kan av varje jordbrukare tolkas enligt betydelsen. Sär man ett fullgott frö vaktar man en riklig skörd. Ut i bygderna är det vanligt att de flesta av jordbrukarna äro måna om att skaffa sig utsäde av goda sorter, men de glömma oftast att även utsäde av goda sorter behöver rensas och sorteras för att det skall kunna kallas en fullgod utsädesvara och lämna god avkastning.

Rensning och sortering av utsädesvarorna är ute i svenskbygderna av största vikt, ty spanskelevorerna äro i regel fulla med främmande lantbudsningar på grund av att bönderna använda tröskverk, som föres från gård till gård, och i regel inte äro rengjorda. När de tagas i användning på nytt. Alla föroreningar av främmande kulturslag och frön och ogräsdryg medfölja såddslagens värde i bögsa grad och

böra fördenakull bortrensas. En hel del av våra jordbrukare inse nog värde av att använda rent utsäde, men då de i regel inte ha tillräcklig rensningsmaskiner på gården, dra de sig för att rensa utsädet och så därför ut mildsvettiga frön. Nu under vintern, då jordbrukarna ha gott om tid, böga de därför föra sina utsädesvaror till kvarnarna eller dit där det finns maskiner för detta ändamål.

2. Beting av utsädesvarorna.

På grund av den starka törken under elstiderna sommar yoro förhållandena för vissa växtslagskornar särskilt grynsmäna, och detta var särskilt fallet med solavvarper på spanskelevor. För att undvika vidare utbredning och förekomst av dessa smittsamma svamp-sjukdomar, böra utsädesvarorna betas. Betingningen utföres med vison för ändamålet jämliga gånger. Dylika finnas att tillgå av olika slag och under en massa namn i handeln. Efter dessa art kan betningen utföras på tvänsa sätt, dels som vätbeting, då man upplöser betningsmedlet i vatten och strölar det över utsädet, och dels som torrbeting, då betningsmedlet i form av pulver blandas med utsädesvarorna. Vätbetingen utföres så, att utsädet lägges i en hög på magasinsholvet, varpå betningsmedlet med en sprutkanne ströles över det, samtidigt som spanskelevor omröres med en skyffel till alla sidor korn blivit våta. Denna betningsmetod bör utföras några dagar före sådden.

Det skuldne betande utsädet bör inte förvaras för länge, ty det kan då förtä skada av det tillförda vätnet. Torrbetingen kan utföras en längre tid före sådden, och utföres så att en viss mängd betningsmedel i form av

Sekreterarens i EK(b)P-s Centralkommitté kamrat K. Säres redovisning på EK(b) Partis IV kongress

(Forts. från sid 2)

de mest brännande frågorna inom Partiet och är det även i denna dag.

Lenin och Stalina skapade vetenskapen om kaderns och deras arbete och gav denna vetenskap en värdig bolsjevisk position.

Vi kunna utan överdrift påstå, att kaderns fråga hos oss, hos partiets organisationer, vilkas medlemmar till 3/4 är ungdomar, är den grundläggande, vilken vi måste gripa fast vid och fört genom denna fråga vi framgångsrikt lösa de allra svåraste uppgifter, framför vilka vi stå på det socialistiska uppbyggingsarbetets alla områden.

Från och med den tid, då de estniska bolsjeviska togo hand om rikets styre, har Centralkommittén gjort ett stort arbete med valet av kadern. Vi ha under denna tid hunnit med att på ledande platser i folkkommissionariaten, på viktigare poster inom ekonomiska och samhälleliga institutioner placera de bästa bolsjeviska inom och utom partiet och i läsa sammansatta partiets och de verkställande kommittéernas ledande organ.

Vid sidan av det ovan anförda, måste det skärpt understrykas, att Centralkommittén och partiorganisationerna på orden ha arbetat bristfälligt och att arbetet med valet av kadern ej när upp till den nivå, som det fördras vid det socialistiska uppbyggingsarbetet av såväl partiet, som av statliga och ekonomiska instanser.

Vårt bästa våra ledande kaderns brister och på vilket sätt kunna de förklaras! För det första kunna våra ledande kaderns brister förklaras därmed, att vi alltför bristfälligt förse dem med politiska och teoretiska kunskaper samt först och främst förse dem dåligt med de utomordentliga historiska rön som vi befalla genom uppbyggingsarbetet i USSR. Men där uppfostran av marxistisk-leninistiska kadern är svår, kommer partiarbetet och det statliga arbetet att brista i mångt och mycket.

För det andra är våra kaderns brister förklarliga därigenom, att vi bristfälligt uppfostra dem i den bolsjeviska kritikens och självkritikens anda.

Den "teori" är hos oss vitt utbredd och försöker göra sig gällande, att våra kadern helt nyligen anträtt ledande poster inom partiet och det ekonomiska uppbyggingsarbetet, att de sakna rön och att kritikens och självkritikens hos oss av denna orsak måste vara på något sätt lenare. Den som är av en dylik åsikt, han glömmar, att det endast finns en sorts kritik och självkritik — nämligen den bolsjeviska, och då vi kritiserar våra kadern med bolsjevisk stränghet, cabaret hårda vi dem och garanterna deras starkande. Vi måste i grund avallja denna farliga "teori" om "len" kritik och självkritik, om vi ej vilja förlora våra kadern.

För det tredje kunna bristerna hos våra ledande kadern förklaras därmed, att vi kontrollera deras arbete alltför sällan och bristfälligt. Genom brist på kontroll, kan även den bästa arbetare bli eduglig.

Vi måste systematiskt kontrollera varje enskild arbetares arbete och undervisa honom. Endast på detta sätt fostras människor, som aktivt kunna verkställa partiets politik. Jag anmär, att om vi ordna arbetet med kaderns ställning, så förmå vi utan tvivel även uppfostra verkliga bolsjeviska kadern.

Vi kunna konstatera ett utmärkt förhållande mellan de gamla kaderns, som arbetat under den illegala perioden, och de unga, som vuxit fram under den socialistiska omvålningsperioden i Estland.

Några ord om kaderns i statsapparaten.

Vår statsapparat, som praktiskt skall verkställa det arbete, som utsätts av partiet och regeringen, består till stor del av personer, som tidigare ha varit i den estniska borgerliga regimens tjänst och en mindre del av kommunister och fabriksarbetare.

Vårt förpliktelser oss en dylik sammansättning i statsapparaten?

För det första förpliktelser det oss, att vi på det bestämdaste sätt och med fullt med placera arbetare och arbetande jordbrukare på ledande poster inom statsledningen. Vi måste full-

ständigt avallja lägnerna om att arbetarna och arbetande jordbrukarna ej skulle passa på ledande poster inom statsinstitutionerna. Även så måste vi leda kvinnlig arbetskraft till statsapparaten.

För det andra förpliktelser det oss att avkoppla dylika personer från statsapparaten, som aktivt deltagit i kampen mot kommunismen och USSR.

För det tredje förpliktelser det oss, att rätta använda oss av de gamla kaderns och specialisterna.

Vi måste ta med de gamla kaderns specialisterna och därvidlag systematiskt kontrollera deras arbete samt hjälpa dem.

Vi skulle begä ett stort fel, om vi ej skulle värdera de gamla specialisterna och endast gå ut därifrån att de tillräckligt livnär sig av den rika klassen och tjänat dem.

För det fjärde förpliktelser det oss att förbereda och uppfostra nya kadern.

För det femte förpliktelser det oss att förbättra valet av kadern från den lägsta till den högsta.

XIII Partiets läge efter den illegala perioden.

Efter den 21 juni 1940 blev Estlands Kommunistiska (bolsjeviska) Parti legalt.

Vårt partis illegala period var slut. Dess arbetes innehåll och form förändrades. Frånsett det låga medlemsantalet var partiets inflytande under den illegala perioden stort. Under partiets inflytande och enligt partiets direktiv arbetade många kamrater i fackföreningarna, om de ock ej av konspirationella principer ej stodo som medlemmar i partiet. I samklang med vårt parti verkade under en längre period (fr. o. m. 1934) den s. k. Marxistiska arbetargruppen i det borgerliga parlamentet. Under år 1940 arbetade det Kommunistiska (bolsjeviska) Partiet särskilt intensivt. Förberedandet av 21 juni-händelserna fördrade mycken kraft och smidighet av partiet. Till den 21 juni hade i Tallinn, Tartu, Narva och Pärnu bildats partiorganisationer med partikommittéer i spetsen. I de övriga städerna och i läsa var partiets medlemmar utsträdda, men alla kommunister voro mobiliserade och arbetade under EK(b)P CK-s ledning.

Tallins partiorganisation var den största. Tallins Kommitté arbetade mycket energiskt samt hjälpte även andra länsorganisationer.

Från och med juli månad började partiets led att hastigt växa. I partiet mottogs privata kamrater med de allra bästa förhållanden och nämligen: med endast två rekommendationer. En dylik process pågick ända till den 15 augusti 1940, varefter enligt EK(b)P CK beslut mottagandet av medlemmar utan kandidat stige förbjöds och rekommendationernas antal förstorades till tre personer. Jämfört med den illegala perioden växte partimedlemmarnas och kandidaternas antal till nästan på dubbel.

Ansås om medlemskap i partiet voro långt fler än som kunde antagas och flera fingo av olika orsaker avslag. Det förekom, att en grupp personer sått sig äga över nästan organiserade sig samt kallade sig för ortens EK(b)P Partiorganisation (t. ex. i Villandina och på andra platser) samt anhöll om, att EK(b)P CK skulle registrera dem. Denna anhöllan blev naturligtvis ej antagen — ty mottagandet av partier sker i varje enskilt fall individuellt.

Särdeles viktigt inom vårt partis IV var EK(b)P CK beslut av den 8 oktober 1940, enligt vilket EK(b)P CK erkänts som del av EK(b)P och enligt detta erhålla vårt partis medlemmar och kandidater EK(b)P-s dokument. Att vara ägare till EK(b)P partier eller kandidatkort är att vara en värdig medlem eller kandidat i partiet. Därför är det naturligt, att våra organisationer före utnämmandet av partidokumentet ännu en gång kontrollera sina partiorganisationers sammansättning.

Våra läns- och stadskommittéer ha närmare stiftat bekantkap med uppgifterna i medlemmarnas och kandidaternas ankieter, lernadskildringar och med medlemmarnas och kandidaternas

rekommendationer. Med varje medlem och kandidat har man talat personligt. Härfter skändes materialet till EK(b)P CK, där det ännu en gång kontrollerades. Här framgick det, att läns- och stadskommittéerna inte alltid med tillräcklig uppmärksamhet fyllt sin uppgift vid mottagandet av medlemmar och kandidater. Läns- och stadskommittéerna själva ha klarlagt, att personer med misstänkt politiskt förflutet inträngt i partiet.

Av partimedlemmarnas totalantal, som insänts till CK för stadsinfästing, ha endast 85% mottagits, 11% ha kallats ut ur partiet och 48 personer ha överförts från medlemmar till kandidater, och behandlandet av några fall har uppskjutits, tilläsa: man lyckats skaffa ytterligare uppgifter. Av kandidaternas totalantal, som framlagts för CK till stadsinfästing, emottogs 80%, ur partiet har utskastats 12%, behandlandet av några fall har uppskjutits, tilläsa: några uppgifter ingått, och 2 kandidater ha överförts till medlemmar i partiet.

Efter CK-s beslut om partimedlemmarnas och kandidaternas mottagande vidtog utdelningen av partidokumentet, vilket arbete, t. ex. i Tallins kommitté dröjt oövertygligt länge. Partidokumentet, som ha lämnats organisationerna på sekretärarnas personliga ansvar, måste bevaras som ägonstads.

Varje partimedlem och medlemskandidat måste bevara sitt partidokument som den allra dyraste sak, så att det ej kommer i klassfästens händer, vilken kan utnyttjas för uppbyggande av läga mål och ge vårt parti ett slag och ett slag. Att hela vår Sovjetstat — det måste varje partimedlem veta, men desto mer sekretärerna i partiets kommitté, som personligen ansvarar för allt som sker inom partiorganisationerna.

På tal om vår organisations anseende är det nödvändigt att ge akt på att antalet kvinnliga partimedlemmar är ganska litet; av partiets hela medlemsantal är antalet kvinnor 12,8% och av summan medlemskandidater 12,3%.

I Narva, där det finns stora textilfabriker, i vilka tusentals kvinnor arbetar, finns det ett ovanligt litet antal kvinnliga medlemmar. Denna brist måste avhjäljas.

Efter omvålningen den 21 juni bildade man i företag och institutioner, där det fanns mer än tre partimedlemmar, grundorganisationer med en valbar sekretärare i spetsen. I samband med tillväxten av antalet medlemmar i partiet växte även partiets grundorganisationer. Under de första månaderna kunde man märka en ofta återkommande växling av sekretärer, vilket kan förklaras med befordrandet till viktigare poster inom partiets och rådets arbete.

Vid de föreliggande valen inom partiorganisationerna framgick det, att största delen av sekretärerna i partiorganisationerna — 40% — är unga. Detta förhållande förpliktelser läsa och städernas kommittéer att ta en allvarig inställning till dessa partiets arbetare. Den är nödvändigt att ordna seminarier för sekretärerna i partiets grundorganisationer, det är nödvändigt att leda deras arbete och hjälpa dem i detta.

Redovisnings- och valsammanträdena gingo under den höga aktivitetens stjärna. Så deltog i överläggningarna t. ex. "Juuni Vili" 70% av deltagarna och i "Punane Krull" fabriker 80%.

I en rad grundorganisationer har man ansett sekretärernas arbete som lite tillfredsställande, t. ex. i ETK och Union Globus, i Tallins stadsförvaltnings grundorganisationer osv. Om de fel som kommit i dagen på dessa sammanträden kan man nämna följande: I våra grundorganisationer har man alltför svagt utvecklat kritikens och självkritikens. På partiammanträdena kan man sällan höra sådana framträdanden, i vilka man medigt utan hänsyn till personen avallja fel och brister i arbetet.

Ofta se kamraternas allvariga brister, felsteg av en eller annan partiarbetsare — men äga och komma ej med kritik. Man tager kritiken som en personlig förolämpning. Man talar ej om sina

egna fel, i det man tror, att man därmed skulle förlora sin värdighet. Det rätta lärandet och den rätta utbildningen av politisk kader uppstår man endast genom öppen och ärlig kritik och självkritik. Kamrat Stalina kallar självkritiken "ett allid arbetande vapen i bolsjeviska arsenalen". En negativ inställning till kritikens och självkritikens tillfredsställelsen med sig själv, synen på kritikens som kränkning är i motsats till den bolsjeviska andan och måste obetingat försvinna ur våra led.

Den bolsjeviska kritikens och självkritikens ha inget gemensamt med fiendens "kritik", som trotskisternas, bucharinernas och andra följeföränders.

Vi här i Estland äga "kritik" som kommer från det reaktionära elementet. Dessa människor tala och tassa hatfullt, dikta kontrarevolutionära bakter och försöka i förskädd dager framställa sovjetmaktens företag, inställning till sådana, jäst oss säga "kritiker", kan vara endast sådana: att ge dem ett förkrossande motslag och utan att förbarmade uppåga och göra slut på sovjetfientliga anfäll. När vi tala om kritik och självkritik, förstå vi därmed starkandet av enhetligheten och slagkraften i partiets led, genom att avhålla och komma över fienden. Kommunismens och de partiernas kritiserande fingerisningar är nödvändiga för ett framgångsrikt arbete på alla det socialistiska uppbyggingsarbetets områden. Vid strävandet till sådana mål måste man ha bolsjevisk kritik och självkritik. Läsa partikonferenser hjälpte till ett steg i den riktningen.

Tid skapandet av grunorganisationerna och i början av deras arbete stod på första platsen kampen för den socialistiska produktionen. I det på det mest energiska sätt laga del i företagens nationalisering, anordnas partiets grundorganisationer socialistisk tävling på området för höjande av arbetsproduktiviteten. Partiorganisationen i Tallins järnvägsbussverksstad var initiativtagaren för den hela republikens omfattande socialistiska tävlingen. På dessa verkstadsarbetares utmålning svarade en hel rad fabriker och höjde produktionen till en nivå, som icke var sedd i det tidigare borgerliga Estland.

Jag nämner några kamraters namn: kommunisterna i Kreenholms Manufaktur — Kiken, Lagutkin, Bogdanova och Mangol överskred normen med mer än 200%. Partimedlemmen Rützel från fabriken "Kommunar" befordrades till föreståndare för värnlagarsverksstad. Han tog sig väldigt an arbetet. Under den allra kortaste tid tog han till användning maskiner, som man tidigare ansett för obryckbara. Kamrat Rützel satte sin ardelning till arbete i tre omgångar. Han är en äkta bolsjevisk ledare. I fabriken "Juuni Vili" är kommunisterna Orlov, Saurman och andra allmänt erkänt förebildliga arbetare.

Grundorganisationernas gångna redovisnings- och valsammanträden, länsammanträdena och konferenserna visade, att Estlands bolsjeviska är en enhetlig slagkraft, som är fast sammanhållen omkring den Stalina Centralkommittén, omkring det bolsjeviska partiet och omkring vår älskade ledare och lärare — omkring den store och vise Stalina. Denna enhetlighet är vår partiorganisationers kampförmåga, dess beredskaps säkraste pant för utförandet av uppgiften om det socialistiska ombyggingsarbetet på alla den nya republikens ekonomiska och kulturella områden.

För ett ännu framgångsrikare uppfyllande av denna historiska uppgift måste vi:

1) Höja våra kaderns, framför allt de ledande kaderns ideologiska nivå, beräpa dem med Marx-Engels-Lenin-Stalins ödeliga, allt begreppande lära.

2) Vidare uppfostra vår organisation, förstora dess medlemsantal, i det vi i dess led invillja de mot socialismens sk trognaste arbetarna, bönderna och förelidarna för den arbetande intelligensen, vilka i verkligheten ha vänt sin trohet mot det lenin-stalinska arbetet.

3) Dag från dag förbättra det inre partiarbetets alla former och metoder. Förstora den bolsjeviska revolutionära

vaksamheten. Utveckla kritikens och självkritikens. Den uppmärksamhet, hjälp och omsorg, som EK(b)P, den Lenin-Stalina Centralkommittén och kamrat Stalina personligen visa oss — dessa är den allra säkraste pant för löslagen av alla de uppgifter, som förelä oss.

XIV. Partipropagandans och agitationens ställning och uppgifter

Estlands Kommunistiska (bolsjeviska) Parti har gjort ett stort arbete för att förse partiets medlemmar och kandidater, parti- och partiösa bolsjevisker med Marx-Leninets teori.

Under år 1940 utkom på estniska språket först i EK(b)P CK-s organiskt "Kommunist" spalter, senare i bokform "EK(b)P-s historia" i en upplaga av 25.000 exemplar.

Detta vår tids största dokument, marxism-leninismens stadga, encyklopedi som har uppkommit på kamrat Stalina och hans närmaste medarbetares initiativ och utkom på estniska var den största händelse för vårt parti och Estlands arbetande folk.

Estlands bolsjevisker fingo boken, i vilken med ord har skrivits kommunistiska partiets stora erlarenheter, som inte något annat parti har eller kommer att äga i världen.

I oktober i förra året började med EK(b)P CK bealt Marxsmens-Leninismens Aftonhögskola i Tallinn och Tartu sitt arbete, där 220 parti- och partiösa bolsjevisker underrättas. I alla städer — Tallinn, Tartu, Narva, Pärnu, Rakvere, Keerassare, Viljandi och Põltsi underrättas partiläsarekolon, där 480 personer studera. 104 underrättar underrätta i "EK(b)P-s historia", och i dessa kurser deltaga 2722 personer. I 493 partiunderrättar utveckla över 10.000 parti- och partiösa medlemmar sina politiska kunskaper.

För första gången finns det vid våra högre läroanstalter, där över 4000 studenter studera, marxistisk-leninistisk fakultet. Till underrättandet av marxism-leninismen har utsetts teoretiskt förberedda personer. Marxsmens-Leninismens lärare ha gjort ett stort arbete bland studenterna för utvecklandet av marxism-leninismens idé löland dem.

Av EK(b)P CK förordnades lektorer ha hållits 64 föreläsningar för partikadetrarna och Tallins samt länsas infästing.

Kedan under de sista månaderna av år 1940 organiserade partiet vid de enskilda länspartierna partikablnett och början av detta år anlades partikablnett vid alla stads- och länskommittéer.

Pressen är det viktigaste organet för spridandet av marxism-leninismen.

"I Marxsmens-Leninismens propaganda", sågdes det i CK-s stadgar om partipropaganda, "bör det största och avgränsade vapnet vara pressen: tidningar, tidskrifter, broschyrer och muntlig propaganda böra vara till stor hjälp vid spridandet av marxism-leninismen. Pressen kan med ett nu göra allt till rätta, därför är den starkare än den muntliga propaganda."

För att hjälpa dem, som på egen hand lära sig marxism-leninismens teori publicerades i våra tidningar en hel del artiklar. Men oaktat detta ha våra ledande organisationer inte gjort allt, som behövs för dem, som självständigt lära sig "EK(b)P-s historia". Tidningspropagandan har vi ännu inte ordnat så som EK(b)P CK fördrar. De bästa propagandisternas föreläsningar och en ständig regelbunden läsning, bevarandet av av lämnarna gjorda frågor, publicerandet av konsultations-artiklar om "EK(b)P-s historia" i våra tidningar och tidskrifters spalter har ännu inte organiserats, men däremot utkommer i våra tidningar löland till kvaliteten inte tillfredsställande artiklar och konsultationer.

Några organisationer ha lämnat dem som på egen hand lära sig EK(b)P-s historia att själva sköta sig, och veta inte, hur studerande kommunister böra hjälpas. I EK(b)P CK-s förordning av den 10 mars 1940 är det noggrant sagat "Partiorganisationernas ledare, givande all slags hjälp åt de andra kamraterna, som studera på egen hand, böra för-

(Forts. på sid 4)

Sekreterarens i EK(b)P-s Centralkommitté kamrat K. Säres redovisning på EK(b) Partis IV kongress

(Forts. från sid 3)

säkra kontrollen däröver, att kommunisterna och de ledande aktiva först och främst uppfylla EK(b)P's stadgar förordningar — attkändigt arbete för att förkovra sina kunskaper om marxism-leninismens grunder.

Sekreterarna i stads- och länskommittéernas partibyråer är förpliktigade att hålla individuella samtal med kommunister som på egen hand lära sig EK(b)P's historia, de böra grundligt kontrollera, hur partimedlemmarna uppfylla de i EK(b)P's stadgar bestämda kommunistens första uppgifter — höljandet av ideologins nivå.

För de unga kommunisterna, som i våra partioorganisationer utgöra det största antalet, är det nödvändigaste att först och främst organisera undervisandet i bolsjevistiska partiets stadgar och program.

För höljandet av den politisk-ideala nivån böra våra partioorganisationer, rids, fackföreningar och ekonomiska ledare inställa sig mycket noggrant. Man bör alltid hålla i minnet, vad kamrat Stalin sade om utbildandet av kadernarna på EK(b)P's XVIII kongress: "Man får medge det som axiom, att ju högre på vilket som helst av statens eller partiets arbete arbetarnas marxistisk-leninistiska kunskaper och politiska nivå är, desto effektivare är arbetarens resultat, och motsatsen — ju lägre en arbetarens politiska nivå är, desto sämre är hans arbete och desto säkrare är det att dessa arbetare hamna hos små kapitalister och bli socialismens motståndare.

Man kan med säkerhet säga, att om vi ideologiskt kunde förbereda våra kadernar på alla arbetsområden och politiskt underlätta dem så mycket, att de fritt kunde orientera sig här i landet och i internationella situationer, om vi kunde lära dem tillräckligt med marxism-leninismens teori, så att de förmå utan fel avgöra landets större frågor, då kan vi med rätta säga att vi ha löst 9/10 av våra frågor." Och dessa uppgifter kunna vi utan tvivel lösa, ty vi ha alla hans lösningsar att gå efter.

No några ord om tidningarna. I det borgerliga Estland utkom det över 230 tidningar och tidskrifter. De regerande klasserna använde sig mycket av pressen, för att skydda sina klassintressen. De många tidningarna och tidskrifterna skildre sig mycket i det yttre från varandra, men i sitt innehåll följde alla tjänstgjorde de som den exploaterande klassens organ, alla utan undantag, och med stor skicklighet författade de den arbetande klassens kunskaper i det de förmedlade Sovjetunionen och upphöjde sina herrar i Väst-Europa.

I samma riktning arbetade förläggarna. Utgavs bulvarlitteratur, som var skriven i småborgerliga intressen, utgavs böcker, som bekräftade det föreställda borgerliga Estlands blomstring och upphöjde den kapitalistiska ordningen.

Den kommunistiska pressen var tvungen att arbeta illegalt. Illegalt utkom "Kommunist", och likaså spriddes illegalt flygblad. Det var den enda litteraturen i hela republiken, som talade om det arbetande folkets rättigheter — språk, som hela världens revolutionärer ha lärt av Marx, Engels, Lenin och Stalin.

Efter omvändningen i juni förändrades ställningen mycket fort. Partiets centralorgan "Kommunist" som nu inte mera utkom illegalt utan öppet, blev snart mycket populär bland det arbetande folket. Även började tidningarna "Rahva Hää" (Folkets Röst), "Noorte Hää" (De ungas röst), "Talarahva Hää" (Lantbefolkningens Röst) och andra centraltidningar samt nya lästidningar utkomma.

P. n. utkomma 18 bolsjevistiska tidningar, av dessa rör tio lästidningar. Utkommer ett stort antal väggtidningar och 34 tidskrifter. Våra tidningar ha ännu många brister, många fel, förkomma ibland riktigt viktiga politiska fel, men en sak är obestridlig — under en kort tid förmådde vi skapa en ny bolsjevistisk tävlingspress, en press, som varje dag innehåller en mängd olika bolsjevistiska ord, de stora leninistiska idéerna. Våra tidningars språk och idéer förtälldes med lätthet av de breda lagren. Detta intygar det fak-

tum, att under denna korta period, vi ha utgivit våra tidningar, deras frägor redan har överstigit alla borgerliga tidningars frägor.

Den mest brännande frågan i våra tidningar var genast från början, frågan om kadernarna. Under illegala förhållanden uppstod brist på bolsjevistiska journalister för organiserandet av kadern. Därför bestär våra tidningars apparatur ännu till största delen av den t. d. borgerliga regimens journalister. Många av dem försöka upprättligt arbete på det nya sättet. Men i våra tidningars apparatur fanns många främmande och opolitiska människor. Användande sig av ansvariga redaktörernas uppmärksamhet eller av bristfälliga erfarenheter publicerade de i tidningarna karikaturer, följtonger osv. som man kan tyda på två sätt. Vår uppgift består där i rengöra redaktionsapparaturerna från dessa för oss främmande människor.

Lenin och Stalin lära oss, att pressen är det allra starkaste vapnet i partiets händer. Inte åt var och en kan detta vapen anföras! Det bolsjevistiska partiets kraft, med vilket även vårt parti är förbundet — bör enligt sitt största och viktigaste uppdrag på pressområdet dra med sig i sitt arbete det arbetande folkets breda lager och utbilda bland arbetarna och bönderna nykret av medarbetare.

P. n. ha våra tidningar redan samlat omkring sig ca 1500 arbetare och bymedarbetare. Dessa är stadens och byns bästa människor, arbetare, bönder, intelligensen, det är människor, som föra en ny anda in i vår press. Varje dag få våra tidningar hundratals brev från sina medarbetare i staden och på landet. Omkring tre fjärdedelar av dessa brev publiceras i våra tidningar. Det är redan ett stort resultat — men vi har rättighet att säga — det är för lite. Varje läsare, varje centrums tidning bör äga många hundra medarbetare och hålla med dem en ständigt förbindelse och dra dem med sig till ett aktivt arbete. Aktivets brev och ord böra äga en viktig plats. De bästa arbetare och bymedarbetarna böra medtagas i tidningens ständiga medarbetarkrets, av dem skall utmärkas våra tidningars bolsjevistiska kadern.

Men med saknad måste man konstatera att arbetare- och bymedarbetarna har blivit den svaga sidan i våra tidningar och vårt partioorganisationens arbete. Och inte endast i länen utan också i huvudstaden.

"Sovjetskaja Estonla" började utkomma i november förra året, men i januari liksom i november publiceras det i medeltal endast 4 brev om dagen. Resten av tidningen publiceras med artiklar av avlägsna författare.

"Noorte Hää" är ungdomens tidning. Den bör äga och kan äga hundratals unga medarbetare, men den äger endast 20. "Rahva Hää" har 300 arbetare och bymedarbetare, men den får endast 15-20 brev om dagen. Den största delen av redaktionerna har ej en enda gång samman kallat korrespondenterna. Man ger dem inga personliga uppgifter, man besvarar deras brev tveksamt. Detta är allvarligt fel inom vår press. Dessa fel måste vi slutgiltigt komma över.

Våra unga tidningar måste utnyttja sovjetpressens rikliga erfarenheter, och det i främsta rummet vårt partis huvudorgan — tidningen "Pravda" — rikliga erfarenheter och traditioner.

Våra tidningar ha redan ganska goda och sakliga erfarenheter. Vår press arbetade väl under valkampanjens dagar vid valen till USSR's Högsta råd. Vi måste utnyttja dessa erfarenheter och berika dem.

I september 1910 grundades Statliga Förläggarsentralen, till för koncentrationen av republikens förläggarsystemet. Det har redan publicerat 142 verk i upplaga på 1 milj. 500.000 exemplar. Utkom i en upplaga på 25.000 exemplar den statliga "Kortfattad kurs i EK(b)P's historia". Snart måste denna bok utkomma i en ny upplaga. Under hela den estniska historien har ingen enda bok haft en så stor spridning. Snart föreligger i tryck Stalins "Leninismens frågor", två band av Lenins arbeten och marxistiska klassikers arbeten.

På partipropagandans, agitationens och litteraturens område föreligger oss följande viktiga uppgifter:

Det är nödvändigt att stärka propagandans och agitationens utveckling med kvalificerade kadern, med de bästa propagandakrakterna som medarbetare, i det vi samla omkring propagandas- och agitationens utvecklingarna ett förtärligt aktiv.

Det är nödvändigt att utvidga hållandet av föredrag och tryckningen av artiklar. Man måste börja praktisera hållandet av populära massliga föredrag för mindre förberedda medlemmar och kandidater, för arbetare och bönder över ämnen som "vad är socialismen och kommunismen", "om den stachanovska rörelsen", "om den socialistiska staten", "om partiets stadgar och program" osv., varvid mera lyckade föredrag komma att publiceras i pressen.

Partiets stads- och länskommittéer måste utöva en oavbruten kontroll över föredragens kvalitet och icke tillåta, att en lektor håller sin föreläsning utan att partiets stads- eller länskommitté kontrollerat hans förberedningsarbete.

Pressen måste även bedöma kaderns marxistisk-leninistiska ordning själv, föredragens innehåll samt bedöma konsultationernas innehåll och cirkulärernas verksamhet.

Vår periodiska och icke periodiska press' alla viktigaste, alla ansvarfullaste uppgifter är — att alltid popularisera socialismens stora segrar, som Sovjetunionens folk ha vunnit, att föstra det arbetande folket i den proletariska internationellismens anda, i den anda av det broderliga bandet mellan Sovjetunionens folk, i sovjetpatriotismens anda. I samband därmed måste pressen, framför allt tidningarna, föstra alla som är odugligt, allt som blivit kvar från den kapitalistiska ordningen och som hindrar oss att gå vidare att obehövt uppgifter bryter i institutionernas arbete, att i varje arbetande höja och föstra pliktmedvetenheten mot sin roll, som en del av det statliga, allt folket omfattande arbetet.

Att utbilda och fördjupa partipropagandan, höja dess kvalitet, dess mobiliserande och organiserande roll, så som EK(b)P's CK och kamrat Stalin fördra — detta är partioorganisationernas viktigaste uppgift.

Frågan gäller det praktiska realisandet av kamrat Stalins och EK(b) Partis Centralkommittés fingervarningar vid ledandet av och biståndet vid kaderns självaständiga förskolearbete av den marxistisk-leninistiska teorin.

Den närmaste uppgiften på agitationens arbetsområde består i att befästa de uppnådda resultaten. Vi få ej endast utnyttja de agitatorer, som framträdde under valkampanjen, utan vi måste även finna nya. Det är nödvändigt att systematiskt instruera agitatorerna, agitkollektivernas arbete måste höjas till nödig nivå i stora företag samt stads- och länskommittéerna.

Vi få ej för en enda minut glömma, att vi uppfylla socialismens under skilt invecklade och skännande internationella förhållanden, i en kapitalistisk omgivning och under klasskampens tillspetsade förhållanden.

Hela vårt agitationensarbete bland de breda lagren måste ha konkret och aktiv karaktär. Det måste vara inriktat på att kämpa för en högre arbetsdisciplin, för hög arbetsproduktivitet och för produktens höga kvalitet, att kämpa för befrästheten av det socialistiska ägandet, för stärkandet av vårt socialistiska hemlandets ekonomiska förmåga och försvaretskraft, för fördjupandet av USSR's folks kunskaper, för utvecklandet av sovjetpatriotismen, att kämpa för befästandet av folks politisk-moraliska enhetlighet.

Varje partioorganisation och varje förebildlig kommunist främsta uppgift består i att i varje medlem av Sovjet-estlands arbetande folk uppföstra som det socialistiska hemlandets trogna patriot och en aktiv uppbyggare av socialismen.

XV. Fackföreningarnas partiledning

Estlands revolutionära fackföreningar ha spelat en stor roll i vår arbetarklass' kamp mot kapitalisterna och hela det kapitalistiska utslagningsystemet. Kapitalisterna och deras hantlangare ha förbrukat mycket krafter för att försvaga Estlands fackföreningar, för

att föra dem från den revolutionära kampens väg.

Efter den 31 juni upprätt frågan för partiet om att skapa massliga fackföreningarnas organisationer, som skulle förena arbetarnas fackföreningar.

Det bildade Fackföreningarnas Centralkommitté genomförde reorganiseringen av fackföreningarnas organisationerna. Av 120 fackföreningar organiserade man 21 fackföreningar, som förena arbetare och tjänstemän enligt industrigrupperna. Man organiserade nya fackföreningar som metallarbetarnas, sjukvårdens, postre-sendens, elektricitetens, gruvarnas o. s. arbetarnas fackföreningar.

För närrvarande förena i sig fackföreningarna 168.560 människor av 200.000 arbetande. Allt sitt arbete utföra fackföreningarna genom sina centralkommittéer och kommittéer i städerna, fabriker och företagen, genom olika organisationer, vilka valts genom bemärg rösträtt på arbetarnas och tjänstemännens sammanträden.

Allt som allt har man valt 1015 fabriks-institutionskommittéer, 624 hantverkarkommittéer, 1024 fackföreningabefullmäktigade och 4655 grupporganisatorer. Till fabriks-institutionskommittéernas ledning har kommit trogna arbetare, som utnyttja mycket energi vid sitt arbete. Bland de ledande männen inom fackföreningarna är icke få kommunistiska partiets medlemmar.

Till fackföreningarnas förfogande stå 14 klubber, nära 3000 böda läsa, 95 bibliotek, vilka är en ordentlig bas för det masspolitiska arbetet bland de arbetande massorna.

Med beslut av ESSR's Folkkommis-sariet och EK(b)P's CK har man gett fackföreningarna i uppdrag med att ordna med statliga socialförsäkringen.

Detta arbete fordrar mycket uppmärksamhet.

Enligt statliga socialförsäkringens budget för år 1911 ställes en summa på 47.150.500 rub. till fackföreningarnas förfogande av försäkrarna.

Dessa summor använder man till understöd för tillfälligt arbetsförmågan (d.v.s. under sjukdomstid), vid havandeskap och förlösning för kvinnorna samt för underhållande av sjukhus, vilohem och pensionärer.

I samband därmed, att den statliga socialförsäkringens funktioner ha getts åt fackföreningarna, ha fackföreningarnas organisationernas aktivitet kännbar växt. På området för socialförsäkringen har man dragit med i verksamhet 5000 aktivister.

Fackföreningarnas grundläggande uppgifter är medlemmarnas kommunistiska uppföstran, kampen för uppfyllandet av produktionsplanen, kampen för hög arbetsdisciplin i de socialistiska företagen, den socialistiska arbetstillivelsen och stachanovska rörelsen organisationer, aktivt deltagande i lösnandet av läsningsfrågor och frågor angående arbets-normernas införande osv.

För närrvarande har man genomfört omorganiseringen av lönesystemet enligt socialistisk grundprincip. Alla högt kvalificerade arbetare äga stor förtjänst.

Men man måste, säga att fackföreningarna och arbetsorganen ej tillräckligt systematiskt ag med arbetsorgani-sering och lönesfrågorna.

Arbetarnas överförande till ackordarbete går i för avagt tempo.

I fabriker "Ilmarine" arbete allt som allt 41% arbetare enligt ackordsystemet. Inom textilindustrin utföra ackordarbete omkring 30%, inom träindustrien utföra ackordarbete i Luthers fabriker 45%.

Inom Lokala Industriens Folkkommis-sariet förelag ha överfört till ackordarbete endast 56% av arbetarnas totala summa.

Fackföreningarnas organisationernas uppgift består där i att uppnå anlagandet av direkt, oberoende ackordarbetsutövning.

Ackordarbetslösen är stimulansen för den socialistiska arbetstillivelsen, för slagarbete och den stachanovska rörelsen, dvs. den befäster arbetsproduktivitetens upphöjliga tillväxt. Ackordarbetslösen är en avgörande faktor vid tillväxten av arbetarnas materiella välfärd.

Fackföreningarnas organisationerna ha höjt ur arbetarnas och den arbetande intelligensens skärar 2.000 människor till ledande ställigt och ekonomiskt arbete.

Fackföreningarnas aktivt utförde ett stort arbete vid valen till USSR's Högsta Råd.

Det största antalet agitatorer och organisationer i valkretsarna gavo fackföreningarna. Dessa första framsteg få icke insäva fackföreningarnas ledande män. Fackföreningarna måste slutgiltigt stärka arbetet för folks kommunistiska uppföstran, de måste mera vinna sig om fackföreningarnas medlemmarnas kulturell-livsviktiga frågor. Fackföreningarna måste stå i spetsen för den socialistiska arbetstillivelsen, slagarbete och den stachanovska rörelsen, de måste vara fackföreningarnas verkliga ledare och föra en obehövt kamp mot den krossade fiendens kvarlevor.

XVI. Kommunistiska Ungdomsföreningens partiledning

Jag överskrar nu till frågorna angående den kommunistiska ungdomens partiledning.

Såom vi veta, saknade vi vid införandet av sovjetorden kommunistisk ungdomsorganisation. Tidigare räkade man i Estland omkring 20 ungdomsorganisationer, men ingen av dem hade något gemensamt med ungdomens kommunistiska rörelse.

Strax efter juni dagarna satte man igång med att skapa en kommunistisk ungdomsförening, varvid inlämnades mera än 12.000 ansökningar om inträde i den kommunistiska ungdomsföreningen.

Till en början försälgde den kommunistiska ungdomsföreningens tillväxt felaktigt: största delen av de inträdande mottog man som kandidater, vilket hade till följd att kommunistiska ungdomsföreningen i oktober hade medlemmar under 50%. Detta fel i tillväxten, liksom flera andra brister i den kommunistiska ungdomsföreningen, var ett resultat av bristfälligt och ställvis t.o.m. svagt uppmärksamhet mot kommunistiska ungdomsföreningen från partioorganisationernas sida. Efter det EK(b)P's CK och ULKUP's CK lott uppmärksamheten på kommunistiska ungdomsföreningens oriktiga tillväxt har förhållandet i någon mån förbättrats och för närrvarande finns det i kommunistiska ungdomsföreningen 3410 medlemmar och 2282 kandidater. Inträdessökningar, som man ännu icke sett igenom, finns omkring 4.000. Av kommunistiska ungdomens grundorganisationer finns det 476 st.

Man har skapat 11 läns-, 2 stads- och 2 distriktkommittéer för ELKUP. Man har utsett och i ELKUP's CK stadfast kommittéernas sammansättning och deras sekreterare.

Man har grundat och publicerar tidningar — ELKUP's CK's organ "Noorte Hää" och den varje månad utkommande tidskriften, "Noor Leninlane", "Pioneer" och "Töö ja Mäng".

Oavsett sin stora ungdom förtär Estlands leninistiska kommunistiska ungdomsförening alldeles rätt sin roll som Kommunistiska Partiets allra närmaste hjälp och har med konkreta handlingar visat oss stor hjälp vid utförandet av partiets och sovjetregeringens viktigaste tillfäll.

Vid nationaliseringen av företag och affärer voro tiotusentals kommunistiska ungdomar satta till arbete som kontrollörer, förtroendemän, som tekniska arbetare på kalkylationsområdet osv. Flera av dem beforderade till till kommunistiska läroplatser. I flera av Tallinn, Narvas och andra fabriker voro ungdomskommisterna tillfälliga tekniska och organisationerna för den socialistiska arbetstillivelsen och slagarbete, vilkas resultat nu redan ligga i öppen dag. Så t. ex. tyller Kommunistungdomens brigad i Kivibla fabriker sin dagsnorm systematiskt med 200%. Byns kommunistiska ungdom gav lantbrukens stor praktisk hjälp vid genomförandet av jordreformen. För närrvarande äga byns ungdomskommistiska organisationer livligt del i traktorstationernas utbildning för maskin- och traktorstationerna, i det de till kurserna sända kamrater av de bästa bland den kommunistiska ungdom och lantungdomen.

Särskilt livligt blev den kommunistiska ungdomsorganisationens verksamhet vid valkampanjens början för valen till USSR's Högsta Råd. Särskilt positivt får man säga detta förhållande vara, att

(Forts på sid 5)

Sekreterarens i EK(b)P-s Centralkommittén kamrat K. Säres redovisning på EK(b) Partis IV kongress

(Forts. från sid 4)

man dragit med till deltagande i valkampanjen leke endast kommunistisk ungdom utan även en stor del leke organiserad ungdom.

Tyvärr måste vi konstatera det faktum, att de kommunistiska ungdomsorganisationerna i skolorna ännu äro mycket svaga och fåtaliga. Avsaknaden av partiorganisationer i skolorna lägger ett stort ansvar på de kommunistiska ungdomsföreningarna vid uppfostrandet av skolelunger i kommunistisk anda och vid organiserandet av den socialistiska tävlingen, vilken är inriktad på disciplinens bärjande och höjandet av studiekvaliteten. Slutligen har man anförträtt den kommunistiska ungdomsföreningen ett ansvarfullt och hedrande arbete — det växande släktets fostran. Jag tänker här på pionjärorganisationen. Vi ha redan nu 25.000 pionjärer, vilka äro samlade i 800 pionjärföreningar, vilka den kommunistiska ungdomsorganisationen måste leda väl. Allt detta fordrar ett snabbare befästande och förbättrande av kommunalungdomens arbete i skolorna. Särskilt viktigt är det för närvarande, att ungdomskommittéerna draga med i arbetet unga lärare. Den kommunistiska ungdomsföreningen måste skapa ett intimt samarbete med lärarna. Men hos oss ser man ännu ofta fall, då ungdomskommittéerna göra motstånd mot lärarkåren och rektoren.

Vi veta, hur stor uppmärksamhet Lenin visade den kommunistiska ungdomen och vilken omsorg fortsätter av Lenins arbete kamrat Stalin visar och visade den. Sovjetunionens miljonstora kommunistiska ungdomsorganisation, som blivit berömd såväl i inbördeskriget som i det fredliga uppbyggandet, har bildats och uppfostrats av Kommunistiska (bolsjevistiska) Partiet och dess kloka ledare Lenin och Stalin. Varje kamrat Lenin eller kamrat Stalin ha någonstans sparat sin tid, när det gällde den kommunistiska ungdomsorganisationens hjälp och påvisande av dess fel och brister i rätt tid. Låt oss till slut påminna oss om, hur stor uppmärksamhet UK(b)P's XVIII kongress ägnade kommunistiska ungdomsorganisationens arbetsfrågor. Den preciserade i sina beslut den kommunistiska ungdomsföreningens, som varande det kommunistiska (bolsjevistiska) Partiets närmaste hjälp, uppgifter i det statliga och ekonomiska arbetet. Och just i samband därmed måste man direkt säga, att vi ännu alltför litet sysselsätta oss med frågor angående den kommunistiska ungdomsorganisationens ledning, och några partiorganisationers kraft ricker överhuvudtaget ännu ej till för att bistå den kommunistiska ungdomsorganisationen. Tag t. ex. EK(b)P's kommitté i Tartumaa. Under tre månader förmedlade den ej sinna en passande kamrat för platsen som sekreterare i kommunistiska ungdomsföreningens länskommitté, varvid EK(b)P's länskommitté mycket väl vet, att det står mycket illa till med kommunistiska ungdomsföreningens arbete i länet. Den i universitetet med knapp nöd bildade kommunistiska ungdomsorganisationen har hittills åknappat ännu förmått börja sitt arbete.

Den kommunistiska ungdomsföreningen har leda mycket svagt av Virumaa partikommitté. Ledarna för denna kommitté se i den kommunistiska ungdomen endast ett tekniskt hjälpmedel för att söpa golvet, för att sända friga brev till posten. Som skickligt måste sägas, att ej heller Centralkommittén har sysselsatt sig tillräckligt med frågor angående den kommunistiska ungdomsföreningens ledning. I CK's byrå hade man tagit upp frågan om den kommunistiska ungdomsföreningens arbete, men det för tre månader sedan fattade beslutet har ej en enda gång kontrollerats, och flera punkter, som höra till UK och länskommittéerna, ha ännu ej uppljatts.

Som en följd av allt detta förekommer en rad fel i kommunistiska ungdomsföreningens arbete: organisationens tillväxt försläpades mycket långsamt, tillväxt av partiet på kommunistiska ungdomsföreningens bekostrad förkommer nästan ej alls.

Det ricker om vi säga, att av 13 sekreterare i stads- och länskommittéer för kommunistiska ungdomsföreningen fanns endast en partimedlem och en kan-

didat. Men detta märka för närvarande partiorganisationernas ledare ej.

Alla partiorganisationer och deras ledare måste först, att kommunistiska ungdomsföreningen är vår närmaste reser och hjälp och i den mån vi kunna uppförda den, härda den ideellt och organisatoriskt, desto bättre blir även det kommande släktets kvalitet.

För närvarande utför kommunistiska ungdomsföreningen ett ansvarfullt arbete genom utdelandet av ULKUP's kommunistiska ungdomars dokument. Utbytet av dokument bland den kommunistiska ungdomen befördrar och stärker Estlands leninistiska kommunistiska ungdomsföreningens led och förklarar den organisat till kamp för socialismen som en härdat Sovjetunionens Lenin-Stalinska kommunistiska ungdomsförening. Vår kommunistiska ungdomsförening uppgift är att fortare hinna i fatt sina berömda bröder — de kommunistiska ungdomsorganisationerna i de andra republikerna i USSR.

XVII. Ledningen av de andra sociala organisationerna

De härskande lagren i det tidigare borgerliga Estland spenderade fjättestora summor i de härskande klassernas lustresor för att skapa olika slags sociala organisationer. Dessa borgerliga samhällsorganisationer sökte utöva inflytande på den efterblivna delen av det arbetande folket och i synnerhet på ungdomen. Under åren av flera slags kulturella och bildningsarbeten skedde människornas uppfostran i nationalismens och den lokala chauvinismens anda. Sådana organisationer som "kultseiliit", "kõitkud", "noorkotkan" o. a. vore det härskande borgerliga skiktets fasta stöd och kampreserver mot arbetarklassens och revolutionära rörelse. Det är klart, att sådana organisationer vore främmande för det arbetande folket och de upplöstes också alla efter den 21 juni 1940.

För vår unga lilla sovjetrepublik ställde sig genast från de första dagarna av dess tillvaro uppgiften att skapa nya socialistiska samhällsorganisationer och inrikta deras arbete på lösnigen av en del uppgifter, som föreläggas oss på det kulturella, på bildningens, det ekonomiska och förvarssamfundet.

Ända sedan vi införde sovjetordningen ha vi redan bildat en hel rad samhällsorganisationer som Osoavtahn, MOPE, Rõda Korsetts organisation. De kristliga ateisternas sammanslutning, organisationer för kroppskultur o. a. Mest framgångsrikt har det arbetat vid bildandet av Osoavtahn. Kaderns utbildning försiggår i grundorganisationerna för genomförandet av den militära utbildningen. I aeroklubben har man organiserat arbetet för utbildande av segelflygare och flygare. Hundratals unga komplettera sina kunskaper genom att bygga modellflygplan.

Alla storslagna initiativ måste lita en viktig plats i vårt fortsatta arbetssystem, frågorna om förvarskraftens stärkande i vårt land äro för oss under närvarande förhållanden mest aktuella.

Vad som angår de andra sociala organisationernas arbete, så är här den största bristen det förhållande, att man bländad de breda lagren ej har gjort tillräckligt arbete, varför sådana massorganisationer som MOPE, kristliga ateisternas sammanslutning och Rõda Korset (ROKK), ännu ej ha förvandlats till verkliga massorganisationer.

Särskilt stora uppgifter förestå kroppskulturs- och sportorganisationerna. Kroppskultursorganisationernas arbete måste vara inriktad på förberedandet av ledare för statens försvär.

Skidsporten, liksom flera andra massiska sportgrenar, är anmärkningsvärd därför, att den fostrar människans vilja och uthållighet, mod och initiativförmåga, härda fysiskt och ger motståndskraft. Att vara fysiskt rörlig, färsk och stark är mycket viktigt för varje del socialistiska landets soldat.

Kraft, skicklighet, motståndskraft och den djupaste trohet mot Lenin-Stalins parti — dessa måste vara sovjetunionens grundegenskaper och sådana människor måste vårt land och vårt stora bolsjevistiska parti fostra.

Partimedlemmarna, den kommunistiska ungdomens och fackföreningsorganisationernas uppgift består för närvarande därt, att ge maximal hjälp till de sociala organisationerna i deras arbete, att stärka dessa organisationers ledning, att ordna grundorganisationernas arbete, att underblåsa det politiska arbetet och uppfostringsarbetet bland vårt socialistiska samhälls medlemmar och att i dem fördrjupa patriottismen mot vårt stora socialistiska hemland och en obegränsad trohet mot Lenin-Stalins parti!

Sådana äro de viktigaste momenten i arbetet, som föreligger EK(b)P's Centralkommitté. Sådana äro de främsta uppgifterna, som föreligger den.

Under ledning av Kommunistiska Internationals lenin-stalinska Verkställande kommitté har EK(b)P utfört ett hjältiskt illegalt arbete och gått kampens ärorika väg. EK(b)P förberedde med sitt ihärdiga arbete Estlands arbetarklass och fattigare lantbefolkning för kapitalismens störtande och sovjetordningens införande. Detta var en hård kamp. Den fordrade icke små offer. Men den bar frukt för Estlands arbetande folk.

Tack vare UK(b)P och USSR's regerings kloka statiska säkerhetspolitik, tack vare socialistlandets folks broderliga understöd befräddes Estland från utgångens förtreyt, från Fäkt's och Laidners hatande ock. De statiska kapitalisternas makt har slugit sig för att alltid förstöras. I Estland har man infört sovjetordningen som med varje dag blir starkare och starkare. En rad politiska kampanjer, framför allt valen av dele-

Röda armens och flottans dag firades på Nuckö

Lördagen den 22 februari firades Röda armens och flottans dag överallt i skolorna på Nuckö där lärarna vid respektive skolor redogjorde för eleverna om Röda armens betydelse och uppgifter.

Den 23 febr. hade styrelsen för Nuckö folkskolor ordnat med fest. Högtidligheten öppnades av lärarinnan, Leeveer, som hälsade de närvarande välkomna och med några ord förklarade för åhörarna vilken stor uppgift Röda armén och flottan ha i Sovjetunionen, varpå hon överlämnade ordet åt kamrat Viktor Pöhl.

Kamrat Pöhl inledde sitt fördrag med en kort redogörelse för de svårigheter, som Röda arméns organisationer hade, när det gällde att bilda detta kraftiga bälverk — Röda armén och flottan — till skydd för Sovjetunionens arbetande folk under det pågående klasskriget och under brinnande kamp mot de utländska interventer, som

Under vintern är vormsöbön strängt upptagen med förberedelser för vårarbetet, är han sen jordbrukare eller fiskare. Jordbrukaren ser till, att jordbruksredskapen äro i ordning för vårarbetet och repeterar samt köper nya om så behövs; fiskaren binder sig nya nät och lagar de gamla samt ser till fiskebåtarna och tjärar dem.

I år har det varit särskilt stor brist på djurfoder på Vormsö. Den gångna sommarens hö- och halkskörd var ganska liten och på grund av detta har man varit tvungen att nedslakta en del av boskapen, då man inte har kunnat skaffa tillräckligt med djurfoder.

En vormsöbonds yttrade om bristen på djurfoder bl. a. att bristen på djurfoder på Vormsö hade varit ännu större, men tack vare den hjälp Sovjetregeringen har givit dem i kraftfoder, ha de kunnat begränsa nedslaktningen av boskap till en stor del. Men han klögade samtidigt över, att man här på ön inte tillräckligt förstod att uppskalpa användandet av kraftfoder i det han samtidigt uttryckte sin för-

hoppning om att tillsättandet av en jordbrukskonsulent på ön mycket skulle hjälpa till att utbreda användningen av kraftfoder.

På Vormsö arbetas det överallt flitigt, och allas ansikten stråla av arbetsglädje. Man kan i dessa ansikten läsa att de äro medvetna om, att det arbete de nu göra inte mera exploateras och att de äro likställda med alla andra folk i Sovjetunionen. De veta, att deras kultur nu går en blomstringsperiod till mötes, efter att ha varit undertryckt av den borgerliga estniska regimen. Redan nu föres en stor del av kansliarbetet i kommunalhuset på svenska, vilket var strängt förbjudet under den gamla borgerliga estniska regimen även vid korrespondens svenska kommuner emellan.

En blinkomst för vormsöborna under vintern har blivit plockandet av gran- och tallkottar. Överallt i skogarna kan man se märken efter dem genom avhuggna trätöpar och -grenar. Men ett sådant förfaringsätt för skogen är till stor skada för skogens naturliga

gerade till USSR's Högsta råd visade, att Estlands arbetande folk fast ställt upp kring kommunistiska bolsjevikernas parti, kring vår älskade lärare och ledare — kring kamrat Stalin (Storligen applåder).

Klassfienden har krossats men ännu ej förstörats, ännu föreligger oss en allvarlig och hård kamp mot alla slags fiender, mot det arbetande folkets fiender. Det maximala härdaendet av den revolutionära vaksamheten — detta fordrar ställningen av oss.

Vi måste vara bolsjevistiskt vaksamma i alla avseenden, när det gäller såväl våra som små saker. Detta fordrar partiet av oss. Detta lär oss kamrat Stalin.

Utän att låta händerna vila i skötet, måste vi arbeta på befästandet av våra unga sovjetrepubliks statsapparatur, så att den framgångsrikt går i land med alla uppgifter vid undertryckandet av den krossade utgångsklassens motstånd, vid mobiliserandet av de breda arbetande massorna till aktivt arbete för socialismens uppbyggande.

Vi måste outhärligt arbeta på det fortända befästandet av vårt parti led, på befästandet av alla dess organisationslinjor, ty de alltmot invecklade uppgifterna inom det socialistiska uppbyggandet ställa hela tiden nya fordringar på vårt parti.

Lösningen av de oss förestående uppgifterna fordrar av varje kommunist, av varje partimedlem och kandidat ett systematiskt arbete för höjandet av sin ideologiska nivå.

Det nuvarande internationella läget förpliktar oss att hela tiden vara mobiliseringsfärdiga, så att ej de imperialis-

tiska staternas äventyrliga planer kunna oförberett träffa oss. En maximal uppmärksamhet måste riktas på stärkandet av vårt socialistiska hemlands försvarsmakt, Estlands Kommunistiska (bolsjevistiska) Parti är UK(b)P's oskiljaktiga del. Det går vidare inst slutet omkring UK(b)P's Centralkommitté och vår älskade ledare kamrat Stalin! (Hållande applåder).

Under Marx-Engels-Lenin-Stalins stora överbärande faner klämdo Estlands bolsjeviker illegalt mot tsarismens och Estlands bourgeoisier.

Under denna fana förlitades i Estland utgångens makt. Under samma fana, under ledning av UK(b)P's Centralkommitté hålla Estlands bolsjevik på att i spesten för sitt folk och hand i hand med Sovjetunionens nationer uppbygga ett nytt socialistiskt samhälle och de komma att uppbygga det. (Applåder.)

En pant för detta är UK(b)P's och vår store Stalins ledning. (Hållande applåder.)

Leve Marx-Engels-Lenin-Stalin, stora och överbärande fana! (Hållande stormiga applåder.)

Leve Estlands Kommunistiska (bolsjevistiska) Parti! (Hållande stormiga applåder.)

Leve bolsjevikernas stora parti och dess Lenin-Stalinska Centralkommitté! (Hållande stormiga applåder. Nån stiger upp. Applåder.)

Leve vår store ledare och lärare kamrat Stalin! (Hållande stormiga ovallor. Man stiger upp. — Rop: Hurra! Leve den store Stalin! Hurra! — Stormiga applåder.)

Nuckö Jordbrukskonsulent och försäkringsinspektör besökte kommunen.

Under sistlidna vecka hade Nuckö besök av distrikts jordbrukskonsulent och försäkringsinspektör från länsstyrelsen i Hapsal, av vilka föredrag hölls den 17 i Paschlep, den 18 i Bysholm och den 19 februari i Sutlepe.

Föredragshållaren agronom Amjärv förklarade för bönderna på samtliga platser: hur de skulle förädla kreatursraserna, vilka möjligheter de ha att anskaffa avelsstjurar till orten, vilka åtgärder de borde vidta för att befärdja färskötseln och hur de skulle utfodra kreaturen på bästa sätt med den knappa tillgång på fodermedel, som de ha under innevarande stallfoderperiod, så att de kunna erhålla största möjliga avkastning av dessa och det bästa ekonomiska resultat av husdjurskötseln.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Vinterbilder från Vormsö

tillväxt i vårt socialistiska samhälle, varför kommunens verkställandekommitté genom utsändandet av ett cirkulär förbjöd ett sådant förfaringsätt med skogen vid plockandet av kottar.

Nästan varje söndag ges det bioföreläsning på Vormsö. Vid varje föreläsning är Folkets Hus upptaget till sista plats och många få återvända hem, då de inte kunna få plats i lokalen. Men desto tidigare återkomma de nästa söndag för att inte denna gång åter få gå tillbaka utan att ha sett föreläsningen.

Annars kan man märka, att skidloppningen riktigt kommit i "svung" på Vormsö. Den har blivit riktigt populär bland vormsö-ungdomen och överallt på vägarna möter man dem med skidor. Det är med lite avundsjuka man ser de små huriga skolpojkar med skolväskan på ryggen komma farande på skidor, om man tänker på den tid, då man själv var skolpojke och har utvecklade på skidsporten var. Ack den tiden!

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Med agronom Amjärv, följde även försäkringsinspektör Ilmjärv.

Bulgariens och Jugoslaviens förhållande till Sovjetunionen

Ett närmande har ägt rum

Under den senaste tiden kan man märka ett närmande mellan Sovjetunionen och Jugoslavien samt Sovjetunionen och Bulgarien. Det arbetande folket i dessa länder börjar förstå att uppskatta Sovjetunionens fredspolitik samt vilja få till stånd ett intimare samarbete med Sovjetunionens folk.

I Bulgarien ha många föreningar grundats, vars ändamål är ett vänskapligt samarbete med Sovjetunionens folk. Dessa föreningar ha fått en stor anslutning bland det arbetande folket, som på allt sätt vilja hjälpa till att få ett fredligt samarbete till stånd med Sovjetunionen.

Vid den bulgariska riksdagens sammankomst i slutet av förra året uttryckte en riksdagsman i sitt tal, att tack vare Sovjetunionens freds- politik har Bulgarien hittills ännu inte indragits i det andra imperialistiska kriget. I fortsättningen av sitt tal förordade han, att ett närmande till Sovjetunionen skulle ske. Hans tal mottogs med kraftiga applåder.

Ett likadant närmande till Sovjetunionen har även ägt rum i Jugoslavien. Jugoslaviens regering har deklarerat att den vill upprätthålla ett vänskapligt förhållande med Sovjetunionen, vilket särskilt med stor glädje har mottagits av det arbetande folket.

Ett bevis på de vänskapliga förhållandena mellan dessa länder kan man märka i ett livligt handelsutbyte, demonstrerat av USSR:s filmer i Bulgarien och Jugoslavien samt anordnandet av sporttävlingar mellan dessa länder. Nyligen meddelades det i pressen, att vid demonstrerandet av USSR:s filmer i Belgrad, blevo dessa hjärtligt mottagna, samt att sportföreningar från Bulgarien och Jugoslavien skola besöka Sovjetunionen.

Folket på Balkan förstå, att den enda stat som fört det arbetande folket till seger, är Sovjetunionen. Sovjetunionens freds- och demokratiska politik är en garanti för uppblossning av det arbetande folks kultur.

Smånotiser

Turkiska regeringen vill att använda sexkonfronter vid arbete i gruvarna, liksom kvinnor och barn från en ålder av 12 år vid arbete i textilföretagen, där man har arbetssdag på 11 timmar.

Den 22 februari demonstrerade man i en av Stockholms bästa biografier sovjetfilmen "Minin och Postjarski". Filmen hade stor framgång. Kritiken i samtliga tidningar var god.

Inakränkningen av fiskfångsterna under 1940 på grund av mineringen i öppna havet och isanfrysningarna i närheten av stränderna hade till följd, att flera svenska fiskares årenskomst under år 1940 var endast 900 till 600 kronor.

Den franska regeringen förordade tillfälliga ledare för 144 affärer i Paris. Dessa affärer tillhörde judar. Tidigare förordade man 53 ledare för andra offentliga företag som tidigare tillhörde judar.

Femhundra industri- och handelsföretag i USA hade under år 1940 i medeltal 25% större inkomst än under år 1939.

Den 23. febr. dog i Marseille i en leverjuckdom den förre franske marinministern Campinchi.

(TASS.)

Kriget i Europa och Afrika

Operationerna på den afrikanska fronten

De mest aktiva krigsoperationerna på den afrikanska fronten ägde rum i det italienska Somalilandet. I det italienska meddelandet sägs det, att efter många dagars hålliga strider engelsmännen på flera punkter lyckats övergå floden Dajuba. Enligt den engelska kommunikén ha engelsmännen erövrat punkten Margherita och den viktiga punkten Dajilbi vid floden Dajuba. Reuters korrespondent i Kairo skriver, att med förloppet av dessa punkter italienerna är tvungna att evakuera flodens västra strand. P. n. rensade engelska trupperna trakten omkring Dajilbi från italienska trupper i det samtidigt långa floden Dajuba framtränga mot öster.

Reuters meddelar, att den 24 februari de syd-afrikanska trupperna erövrade hamnen Brava (i italienska Somaliland), som ligger 160 mil norr om Kismayu.

I Etiopien följde de största operationerna i trakten omkring Keren. Från norr längs kusten påträngande engelska trupper erövrade italiensarna positioner i Mera-Kuba, som Reuters korrespondent i Kairo meddelar, och fortsatte sin framrykning längs kusten. Reuters korrespondent i Chartum andar, att med Mersa-Kubas erövrande av engelsmännen uppstått en ny front, som utgör ett mycket stort hot mot de italienska trupper, som förvaras Keren. Enligt "United Press" uppgifter ha italienerna i trakten omkring Keren sammandragit en truppstyrka på 25.000 man. Engelsmännen ha redan hunnit fram till staden Keren och vänta nu på hjälptrupper, för att börja det avgörande anslaget.

I Nord-Afrika rycka engelsmännen fram längs Gogdars vägar. Med stöd av abessiniska partigångare ha de erövrat Amant, som ligger vid nämnda väg. I Syd-Abessinien opererande irreguljära

abessiniska trupper ha erövrat Mojal (på gränsen vid Kenia och Abessinien). Med erövrandet av Mojal, som italienerna erövrade under det förra året, ha de stora italienska trupperna blivit utslagna från det engelska territoriet.

I Öst-Afrika märktes det överallt flygstyrkors verksamhet. Engelska flyplan företog anfallet mot Addis-Abeba och förorsakade stora skador på flygflyngarna, enligt vad Reuters föreskriv.

I Nord-Afrika ha inga större operationer företagits. I den italienska kommunikén märktes det italienska truppsstyrkors verksamhet i Libyen. Det engelska trycket mot Dajarabub fortsätter. Det engelska flygvapnet företog ett nytt anfallet mot Tripolis.

I den italienska kommunikén sägs det, att tyska flygplan anföll engelska skeppskonvojer i Medelhavet, varvid ett fartyg sänktes och ett annat skadades.

Krigsverksamheten i Albanien.

Efter att ha fått stora hjälptrupper började italienerna på alla fronter i Albanien göra hålliga motanfall, som dock hittills ännu inte har förmått ändra ställningen på den albanska krigsfronten. De grekiska trupperna hålla som förut initiativet i sina händer. I trakten omkring Tepelen ha grekerna erövrat många bygger, bland dessa också huvudförsvarslinjen i närheten av Tepelen.

I trakten omkring Pogradets utkämpades en hållig strid mellan de båda parterna förtrupper. Som Reuters meddelar, ägde en hållig eldgivning rum i Devolis och Vlaca dalar under den 24 februari. I trakten omkring Ostrovit' berg erövrade grekerna viktiga bygger, som behärskade de italienska förpositionerna. Stora italienska luftenheter bombarderade den 23 februari grekiska positioner och truppsdelningar, som hade sammandragits i närheten av Tepelen.

Utsikterna för det tysk-engelska luftkriget

Den utländska pressen gör många antaganden om den fortsatta utvecklingen av det tysk-engelska luftkriget. Många iakttagare finna, att operationer med luftstyrkor inte förmå avgöra kriget. Så skriver "Veternjaja Moskva". Överste Groselien i den schweiziska tidningen "Journal de Genève" framhåller, att luftvapnet, ett förfärligt vapen nog, inte förmår avgöra kriget. Erfarenheterna ha visat, att om luftvapnet börjar operera självständigt, utan understöd av andra krigsvapen och långt från sina baser, så bör det äga ett stort antal flygplan och piloter.

Den andra schweiziska tidningen "Basler Nachrichten" skriver, att det allra viktigaste, som hindrar tyskarnas invasion i England, är Englands krigsflotta och luftvapen. Men ändå behöva inte tyskarna vinna en seger över den engelska krigsflotta för att framgångsrikt kunna intränga på de Brittiska öarna. Stora motoriserade tankdivisioner kunna tyskarna överföra till England luftvägen. Efter att ha landat någonstans i närheten av kusten börja dessa divisioner anfälla det engelska kustförsvaret bakifrån. Med ett kraftigt understöd av luftvapnet kunna de försöka sig om ett område för

fortsatta lufttransporter, först och främst av luftvärns- och tankvärnskanoner.

Den andra etappen skulle vara ett anfallet bakifrån mot de engelska kustbatterierna för att splittra de engelska försvarstyrkorna. Det tredje — koncentrisk framrykning från kustens stöd- punkter till det inre av landet, som det skedde i Norge. Den fjärde etappen skulle vara en stödd tilläknad av hjälptrupper över Pas-de-Calais under skydd av långskjutande kanoner. Tillbakasändes av ett sådant infall skulle till största delen bero på slagkraften av de engelska tankdivisionerna och deras förmåga att manövrera.

Vidare antar "Basler Nachrichten", att det engelska luftvapnet antagligen har utbrett och förstärkt sina operationsbaser i Skottland, att ha en säker plats, där man i lugn och ro kan mottaga Amerikas krigsmaterial och under den närmaste tiden även amerikanska och kanadensiska trupper. Om tyskarna inte förmå tillintetgöra dessa baser, så kunna dessa infall- operationer helt och hållet misslyckas.

Tidningen ägnar den omtänksamheten mycket uppmärksamhet, att tyska bombplan inte hittills ha bombarderat några

Sockerröven får ruttna ned i Chile

Från Chile meddelas att tusentals arbetare blivit arbetslösa och lider nöd på grund av inaktörskningarna i sockerproduktionen. På tillfälliga sockerröven stå och ruttna ned, Chilleddningen "La Hora" påpekar att Sovjetunionen i maj i år inköpt stora mängder socker från Peru och att man i det världiga Sovjetunionen skulle kunna finna avväntning för Chiles råvaror. Tidningen frågar varför regeringen dröjer med att upplå handelsförbindelser med Sovjetunionen.

engelska flygfält i trakten omkring hela kusten.

"Journal de Genève" ger en noggrann skildring av den hjälp USA giver England. Den skriver: USA har ett förverkligat ett stort vapenprogram, som börjar få inflytande på krigets fortsättning vid detta års andra hälft. USA bygger 8000 p-kerande bombplan (med två motorer) och 4000 stora flygplan (med fyra motorer). Hälften av dessa flygplan, alltså 10.000 flygplan, skola skickas till England, medan den andra hälften blir kvar i USA. Hittills har USA varje månad skänt till England 300 flygplan, men i mars månad höjes detta antal till 500.

USA förstärker armen

New York (TASS.)

Enligt meddelande från "Associated Press", öker Förenta Staternas krigsmateriellutrustning på uppbyggande av ytterligare läger för armen. Chefen för amerikanska armén general Marshall har redan meddelat, att man har för avsikt att förstora Amerikas armé till 3 mil. man. För närvarande utgördes Förenta Staternas armé av 1.400.000 man. (ETA.)

Läsare i bygden!

Sänd in till Sovjet-Estland notiser från hemorten!

Kaffe och te av ogräsrotter

Lagren snart helt tömda i Norge

Lagren av kaffe och te i Norge beräknas inom kort vara tömda. Professor Jens Holmboe har framlagt förslag om användande av en hel del norra örter, vilkas blad skall kunna användas till te. Vissa örter av en del ogräs, såsom kvickrot, källrotter, sockerbetor o. s. v., kan användas i stället för kaffe, sedan de rostats på vanligt sätt. Spannmal får inte användas, ej heller vissa grönsaker, och det är därför man ännu gå över till ogräsrotter.

Cikoria skall vidare odlas i större skala, och en organiserad insamling av ogräsrotter, ekollon och dylikt skall äga rum för att täcka kommande konsumtionsbehov av te- och kaffersättningsmedel.

Det torde inte dröja länge, förrän norrmännen blir nödsakade att allmänt övergå till inhemska norska ersättningsmedel för såväl kaffe som te.

20 miljoner människor lida nöd i USA

New York. (TASS.) Hållande ett tal på ett farmaremöte i staten Indiana uttryckte Förenta Staternas agrarminister Vickard, att landbruket i världen inte kommer att uppbära inom närmaste tid. År 1940 utgjorde världsproduktionen av vete 4.100 miljoner bushel (1 bushel = 37 kg). Veteöverskottet uppgick dock till 1.400 bushel. År 1941 taxerades vete konsumtionen till 3.300 miljoner bushel.

Världsproduktionen uppgick för ökande år till 39 miljoner balar (1 bal = 217,7 kg), men överskottet till 20 miljoner balar. Innanvarande år uppskattas världens bomullskonsumtion till 25 miljoner balar.

Krigets uppbörande skulle inte betyda lösandet av frågan angående livsmedel av Amerikas jordbruksvarer. Vickard hoppades dock, att landbruksprodukternas konsumtion skulle förstöras inom ett år. I Förenta Staterna finnes 20 miljoner människor, som lida i nöd. (ETA.)

Järngardisterna och Rumäniens inrikespolitik

Den inrikespolitiska ställningen i Rumänien har på alla tiden fått en allvarlig vändning. För några veckor sedan började uppror i olika delar av landet mot Antonescus regering. Meddelanden om blodiga gatustrider rapporterades, varvid sammansvärningar mellan den rumänska armén och Järngardisterna ägde rum. Tillhållandet av krigsdiktatur gav sig snart till kända. Oroligheterna underkuvades och en straffaktion började mot upprorsdeltagarna.

Den senaste upprorvägen i Rumänien var inte den första. Redan förut under många år ha uppskakande händelser ägt rum i Rumänien. De ha på ett eller annat sätt varit förbundna med Järngardisternas verksamhet. Det följande år endast en kort överblick över vad som har hänt i Rumänien under de senaste åren med anledning av Järngardisternas verksamhet; av det senaste har endast återgivits de viktigaste händelserna. Först tillhandet om grundandet av Järngardisternas organisation ger var och en möjlighet att förstå deras f. d. och nuvarande verksamhet.

Organisationen utvecklades från en antisemitisk förening, som hade grun-

data redan år 1923. Järngardisternas ledare blev Codreanu, som ordnade organisationen till ett chauvinistiskt uniformsparti (1927), vars politiska metoder påminde om Ku-klux-klanen. Den praktiska politiken för dem var terror. Järngardisterna blevo farliga för den allmänna säkerheten och 1938 under Ducas regering till förhöjda partiet. Järngardisterna svara på detta med att mörda premiärministern Ducea. I den följande processen dömdes Järngardisternas ledare rätt, vilket var ett stort uttryck för folket, och till straffarbete skickades endast några enstaka "små medarbetare".

För Järngardisterna utbreddes sig åter stora möjligheter för politisk verksamhet. De gjorde en mycket stor ordning i statens liv och eluru många regeringsskiften ägde rum, kunde man inte märka någon förbättring. År 1937 blev regerings ledare nationalisten Goga. För Järngardisterna var han i allmänhet föttlig. Gogas regering var nämligen fattigsligt sinnad och antisemitisk. Men Gogas reaktionära politik medförde oroligheter i hela landet. Kung Carol befriade Goga från regeringsposten, ty han ansåg, att man även skulle räkna med massans stämning och uppehålla vänskapliga förbindelser med Sovjetunionen, som hade avbrutit sina diplomatiska förbindelser med Gogas folk-

stentliga regering, vars hårdhet särskilt Bessarabiens folk fått känna på.

Den följande premiärministern blev Christea, vars följande aktion var förbudandet av politiska organisationer. Det arbetande folkets rörelse var i stark tillväxt och på detta skulle göras slut. Regeringen deklarerade, att det var en kamp mot Järngardisterna, men i verkligheten flingo Järngardisterna tillräckligt frihet för sin fortsatta verksamhet. Reaktionen blomstrade vidare. Men en "allmän rörelse" mottogs en ny grundlag, som stödde sig på en autoritörordning. Enligt grundlagen var klasskamp förbjudet.

Järngardisternas oppositionella hållning mot den nya regeringen var inte förbund med ideologiska orsaker, utan orsakerna voro av ett helt annat slag — erövrande av makten. Organisationen blev illegal och började förbereda statsomväxling. Försvaret misslyckades för dem; regeringen trädde vid den rätta tiden emellan, men kunde ändå inte bli ställningen herre. Järngardisterna började med en försäkrig terror. Deras ledare hade under samma tid fängslats. År 1938 meddelades det officiellt, att Codreanu tillsammans med 13 andra ledande Järngardister hade "nedskjutits vid ett försök att fly". Codreanu hade varit mycket tyskvänlig; nationalsocialismen hade under många år understött Järngardisternas rörelse.

Men här ställningen under det gångna året blev sådan, att Rumänien kom under axelmakternas inflytande, så förblev en del av Järngardisternas opposition. Regeringsledare blev Antonescu, vilken nog bland Järngardisterna hade anhängare, men också motståndare, som fördrade Antonescus avsättande från regeringsposten, för att de själv skulle ta makten i sina händer.

Järngardisternas enda fasta ledartanke har varit: erövrar makten. Där omkring har sedan deras hela verksamhet stått, men denna verksamhet har inte hunnit längre än till nedskjutning och terror; till uppbyggnad har inte gjorts något försök. Dess förödande verksamhet har underblåst av främmande makter.

Ställningen i Rumänien är f. n. lugn. Hårda förordningar börja hålla bort oroligheter. Revolutionärerna ha till största delen likviderats. Men oroligheterna ha fört med sig stora skador. Först och främst många tusen döds och sårade. Åt staten gjorda skador uppsatt till många miljarder lei; särskilt utstått för skador har naftaindustrin varit, vilket engelsmännen vred skadeglädje se. Man kan ännu inte vara säker på om allt begränsas med det som har varit. Ty det bör ihågkommas, att imperialisternas intressen äro med i spelet.

J. T.